SẢN XUẤT NGƯỜI SỐNG LÀ Ấn GIÁO 2018 — MỖI SỐ : 0 $ 04 — XUẤT THỨ HAI 6 và THỨ BA 7 DECEMBRE 1926

Trung Bắc Tân Văn

中北新聞

MỖI NGÀY RA MỘT SỐ

DEPOT LEGAL INDOCHINE N° 1914

GIÁ MUA BÁO

	1 tháng	3 tháng	6 tháng	1 tháng
Bắc-kỳ, Trung-kỳ, Ai-lao, Nam-kỳ, Biện-quốc và các Thuộc-địa Pháp	3$00	4$60	2$60	1$00
Ngoại-quốc	4.00	6.00	3.00	
Các hàng và các công-sở	10.00	7.00	3.60	
	14.00	7.00	3.60	
	10 00	5.00	2.80	

Mua báo xin kể từ ngày 1er hoặc ngày 16 mỗi tháng và ngoại mua hỏi xin gửi trả cho Bản trước.

Toutes les lettres destinées à la rédaction doivent être adressées au directeur 61-63, Rue du Coton, Hanoi

Fondateur : V. H. SCHNEIDER
Directeur : NGUYỄN-VĂN-VINH
Rédacteur en chef : PHAN-KHÔI-LÊN
Administrateur gérant : NGUYỄN-Y-LUẬN

Adresse télégraphique : TRUNGBACTANVAN HANOI
TÉLÉPHONE N° 180

PUBLICITÉ

Tarifs spéciaux suivant catégories d'entreprises ou de produits.
Prix moyens, dernière page : 0$50 la c/m
Une seule insertion. . . .
Contrat annuel
Par centimètre et par insertion. 0$18 la c/m
Annonces judiciaires et légales. 1$50 la c/m.
Petites annonces classées. . . : 0$20 la ligne

Cách phòng tật dịch ở các chốn thôn quê

Theo âm lịch thì bây giờ đã gần hết tháng mười, đã gần đến nửa mùa đông, mà bệnh dịch-tả là một thứ bệnh rất ghê gớm, cướp người rất mau, lây lan rất rộng ấy, vẫn thường phát luôn; cứ như tin người ta phao đồn, thì hiện ở trong thành-phố Hà nội, cũng vẫn có người mắc phải bệnh ấy, và ở các nơi phụ cận, thì hình như vẫn còn dữ-dội; ở trong mấy tỉnh Trung-kỳ như ở Tourane, ở Huế và ở Thanh-hóa cũng thế, thật là tai biến khác thường, không mấy khi có như thế. Đó tuy là tại khi giời bất chính, nhưng cũng bởi người không biết cách giữ gìn, thành ra cái bệnh ghê gớm ấy, đã trúng phải một người, thì lại lan rộng ra và dai dẳng còn mãi.

Kỳ-giả còn nhớ vào khoảng ba mươi năm về trước đây, ở tỉnh-lỵ Nam-định và ở tỉnh-lỵ Nghệ-an, có một năm bệnh dịch-tả phát rất là dữ tợn; khi ấy chính-phủ chưa sẵn sóc đến việc y-tế, y-thuật của Thái-tây chưa truyền bá sang cõi Á-đông, cách thức chữa chạy giữ gìn của người mình, toàn là theo lối cũ, bệnh phát rất lâu, số người bị bại rất nhiều. Từ ngày y-thuật Thái-tây đã truyền-bá sang xứ ta, người mình đã nhiều người tin dùng, chính-phủ lại rất săn sóc vào việc y-tế, hết sức phòng giữ cái nạn tật dịch cho nhân-dân, thì bệnh dịch tuy hằng năm vẫn có, mà phần thì nhờ về cách thức nghiêm nhặt của chính-phủ, phần thì nhờ về sự kiêng khem cẩn thận, ăn ở sạch sẽ của nhân dân, bệnh phát cũng không đến nỗi kéo dài mãi ra, người bị hại cũng không đến nỗi nhiều như trước, (xem ngay như ở thành-phố Hà-nội mấy năm nay, tật dịch tuy vẫn thường có, mà có kéo dài đến hàng tháng như trước và số người bị hại có nhiều lắm như trước nữa đâu). Chỉ khốn vì ở các chốn thôn quê, y-thuật của Thái-tây, vẫn có nhiều người chưa thật bụng tin theo; cách chữa chạy, lối ăn ở, vẫn cứ cẩu-thả như cũ, cho nên bệnh ấy trừ vẫn không tiệt nọc, lây hết người này sang người khác, truyền hết làng nọ đến làng kia, đi lại quanh quẩn, gần hết năm mà tai nạn vẫn chưa hết. Lại còn một cái tệ nầy nữa: các lý dịch sở tại, hoặc là vì sự khai báo phiền nhiễu, hoặc là vì tham của đút lót, thường hay dấu diếm, vì thế bệnh dịch ta lại cứ lây lan ra mãi; đó tuy là lời truyền ngôn, không lấy gì làm chắc chắn cho lắm; nhưng ngẫm như câu tục-ngữ tây: « Có bao giờ có khói mà lại không có lửa », thì lời đồn ấy tưởng cũng không nên bỏ qua đi vậy.

Đã đành rằng chính-phủ vẫn lưu tâm đến những cách trừ hại cho dân, hiện nay đã phái các quan thầy thuốc về các phủ huyện, hội-đồng với các quan sở tại, để trù liệu phương-pháp phòng giữ tật dịch cho dân. Chỉ khốn vì người mình, nhân dân thì phần nhiều còn khờ dại, cách ăn ở đã không được sạch sẽ, sự giữ gìn lại rất là sơ sài, nhỡ không may trong nhà có người mắc bệnh, thì lại phần nhiều tìm cách thu giấu, cho sự trình báo là phiền lụy lối thôi; ở các nơi thành thị thì cái tệ ấy còn vừa, chớ ở các chốn thôn quê, thì kiến văn đã hẹp hòi, mà cách nơi quan nha lại xa, thì cái tệ ấy lại càng nhiều lắm. Ấy vì thế mà tật dịch ở các nơi thành thị vẫn không đến nỗi lây lan ra nhiều và dai dẳng ra lâu lắm, chớ ở các chốn thôn quê, tuy số người ở không đông đúc bằng các nơi thành thị, mà tật dịch thường hay kéo dài mãi.

Bây giờ muốn trừ cái nỗi tệ ấy đi, để giữ khỏi sự tật dịch, thì trên phải nhờ vào quyền lực của chính-phủ, dưới phải trông vào lẽ lắm nhiệt thành của bậc dân anh dân chị ở các chốn thôn quê. Xin thông sức về các chốn thôn quê, hễ nơi nào không may nhóm có tật dịch, thì lý dịch phải lập tức trình báo cho quan sở tại, nơi gần tỉnh lỵ, thì đưa ngay người đau vào nhà thương để chữa thuốc, ở nơi xa thì nhà nước sẽ phái thầy thuốc về khám xét chữa chạy. Nơi nào có người mắc bệnh dịch, hoặc là vì người nhà sợ phiền, hoặc là vì lý dịch có ý riêng, cố ý giấu diếm đi, hễ việc tố giác ra, thì xin lòng trọng xử trị. phạt một vài người để làm gương cho kẻ khác. Bậc dân anh dân chị tưởng nên thường thường khuyên bảo dân em, trong những lúc thiên-tai lưu hành, cư xử nên giữ cho sạch sẽ, ăn uống cũng nên biết kiêng khem, đã đành rằng cái khó bó cái khôn, người nghèo cực thì tài gì mà giữ được phép vệ-sinh cho đúng, nhưng nếu, bỏ được cái thói quen cẩu-thả, mà để ý giữ gìn, được đến đâu hay đến đấy, thì có kiêng có lành, cũng không phải là không có chút bổ ích. Nhỡ có người mắc bệnh, thì đừng nói theo thói hủ, cứ muốn giấu đi cho khỏi phiền, phải nghĩ rằng người đau đã vậy, còn người khỏe làm sao, người chết đã vậy, còn người sống làm sao, há nên sợ sự phiền lụy phi tổn lẫn xẵng, mà gây nên một mối tai nạn to cho nhà mình, mà sau lại hại lây đến cả họ hàng làng xóm nữa. Nếu trên được chính-phủ hết lòng săn sóc, dưới được các bậc dân anh dân chị khéo giảng dụ cho dân em biểu thấu lẽ ấy, mà ai nấy đều tự mình giữ lấy, thì may ra cái bệnh ghê gớm ấy mới mong mau trừ hẳn được.

H. T. B.

Việc Thế-giới

(ĐIỆN TÍN)

Ngày 3 décembre 1926

Nước Pháp

Tại thứ-dân nghị-viện

Trong khi thứ-dân nghị-viện bàn về sổ chi-thu của bộ nội-vụ, M. Albert Sarraut có nói nước Pháp vẫn giữ cái cổ-lục về việc cho người ngoại quốc trú cư, nhưng thọ thuyện ngoại quốc, cùng những nhà chính-trị tị-nạn phải biết kính trọng luật lệ nước Pháp, và giữ gìn cho có quấy rối trật tự,

Thứ dân nghị-viện bỏ 410 về thuận với 136 về không ưng bỉ các sổ tiền sắp cho sở liêm-phóng.

Đảng cộng sản có đề xướng một cái hội về việc độc quyền chế đồng, M. Poincaré có nói ông sẽ hạ lệnh kẻ sửu về vấn-đề ấy; nếu ông xét ra việc ấy nhà nước cần phải làm chung với tư gia, thì ông sẽ soạn bản dự-án đệ trình nghị-viện.

Tại nguyên-lão nghị-viện

Ban thường-mại của nguyên-lão nghị-viện ưng thuận đề nghị-viện ưng chuẩn bản giao-ước Washington về cái thể lệ một ngày làm việc tám giờ, và đã ưng chuẩn bản án văn của thứ dân nghị viện nói nước Đức có ưng chuẩn, thì nước Pháp mới ưng chuẩn.

Nghề vô tuyến điện truyền ảnh

Kỹ sư Tawl đệ trình hội hàn-lâm khoa-học một cái máy mới phát minh được rất có ích cho nghề vô-tuyến điện truyền ảnh.

Nước Anh

Một cuộc hội nghị

Một trăm nhà chà ngân-hàng, về 14 nước ở Âu-châu, đến ngày thứ tư này sẽ họp để bàn về cách mở mang việc buôn bán ở Âu-châu, và bảo-lãnh cho các nhà đem hàng xuất-hàng đối với những kẻ trây nợ. Các nhà định lập một phòng riêng, triện tập tin tức về tình thế các nhà buôn Âu-châu.

Việc thợ mỏ

Tại hạ nghị-viện, quan thượng-thư bộ coi về các mỏ có nói thợ thuyền sẽ trở lại làm việc theo cái lệ 8 giờ chứ không phải 7 giờ một ngày.

Nước Đức

Việc binh-gia

M. Gessler đáp lại các bài của M. Loebe có nói không bao giờ có sự riêng để tuyển quân lính về hữu đảng.

Nước Nga

Cuộc điều đình với nước Pháp

Phái bộ Nga đề dự cuộc điều đình Pháp Nga đương sửa đổi lại; như vậy cuộc điều đình Pháp Nga lại chậm trễ. Còn sái phương châm của phái bộ thế nào, thì hiện nay chưa rõ.

Nhật-bản

Việc đường hỏa xa ở Mãn-châu

Nước Nhật-bản quyết thi theo đuổi cái chương trình đặt đường hỏa xa ở Bắc Mãn-châu, và không cho Trung-hoa đặt các đường cạnh tranh với các đường của Nhật.

Việc xuất cảng hàng hóa

Chánh phủ định công nhận các hội liên hiệp kiểm duyệt việc xuất cảng hàng hóa; các nhà kỹ nghệ, và các nhà xuất cảng sẽ bổ buộc phải dự các hội liên hiệp ấy đặt ra mục đích là giữ cho khỏi cạnh tranh nhau thái quá.

Ấn-độ

Nghề nông phố

Ruộng đất giồng vừng nước được 315.200 acres tính ra kém năm người mất 4.000 acres

A R I P

Việc Trung-hoa

Ngày 22 novembre

Nam quân tiến lên Phúc-kiến

Một hãng điện báo Trung-hoa báo tin về việc quân Phúc-kiến lui ở Chương-châu và việc tướng Trương-Nghị đương đại binh ở Chương-châu có nói trong khi quân Phúc-kiến lui về miền duyên hải, là có ý bảo toàn lấy một phần lớn quân Phúc-kiến, để chờ tin thầy đến đường quan giới Phúc-kiến Chiết-giang, và giữ tỉnh Chiết-giang đối với nam quân.

Vì quân của Hà-ứng-Khâm đuổi theo định đến bỏ vì Ngoan-châu nên tướng Trương-Nghị phái đội chương trình, và vội lui về phía Phúc-châu. Lại có tin rằng Hà-ứng-Khâm đương tổ chức lại quân lính của dân gian theo như ngạch binh quốc-dân, khi nào quân lính luyện tập được tinh nhuệ, thì sẽ đem sáp nhập ngạch quân quốc dân.

Ở miền Trương-tác-Lâm

Một hãng [illegible] Trương-tác-Lâm về tình thế chính-trị Trung-hoa. Trương nói giáp Ngô-bội-Phu hay giúp Tôn-truyền-Phương toạn là một cái sơ thất lại, vì quân đội đem đến Giang-tây, hay Chiết-giang, lại bị người của quốc dân đảng cổ động xúi đi mất.

Đồ đảng của Ngô-bội-Phu, thì nói chính Ngô cũng không có xin Phụng thiên cho viện binh đến.

Tình thế Cửu-giang

Tình thế ở Cửu-giang không thay đổi. Đạn dược hoàng thực vẫn gửi đến được như thường. Ở Cửu-giang có nhiều lính và nam-quân, nhưng không có ý bài ngoại. Mấy ngày trước khi Trương-giới-Thạch tới Cửu giang, nhân dân tụ nhau may cờ và dự bị đề đón rước. Khi Trương đến nơi công chúng nhiệt thành kéo nhau đi theo Trương có đọc một bài diễn văn, nhưng không có ý gì là bài ngoại cả.

(*Dịch báo Tây*)

Ngày 30 novembre

Ngô-bội-Phu đối với quân Phụng-thiên

Ngô bội Phu tỏ ý rằng nếu Trương-tác-Lâm cứ muốn giúp sức cho thì xin cứ mang hạm đội do Tôn-hoàng-đào và Thanh-đảo lên đường xuống đánh Quảng-đông, chứ Ngô không muốn để quân Phụng do đường bộ xuống miền nam theo như cái kế hoạch của Trương đã định.

Việc phản đối quân Phụng-thiên ở Thượng-hải

Ngày 28 Novembre dân đảng ở Thượng-hải có mở cuộc thị-dân đại-hội, đến họp có hơn hai vạn người quyết nghị phản đối quân Phụng thiên kéo xuống miền nam, và việc phát hành một nghìn vạn quân dụng phiếu ở Giang-tô. Đốc thủ các nhà phiếu ở Giang-tô và Chiết-giang nên theo như ý dân, duy trì cuộc hòa bình. Khi hội tan lại kết đội đi dong ở các phố.

Dương-Xâm theo về quân Quảng-đông

Có tin rằng Dương-Xâm là đốc quân kiêm tỉnh trưởng Tứ-xuyên, bắt đầu từ ngày 26 novembre đã theo về quân Quảng-đông, hiện đã nhận chức quân trưởng đạo quân thứ 20. Ở bộ tổng-tư-lệnh Nghi-xương đã treo cờ thanh-thiên bạch-nhật.

Đảng nhân bị bắt ở Thiên-tân

Đảng bộ ở Thiên-tân bị đóng cửa có 14 người quốc dân đảng bị bắt. Ngày 27 đã giải vào Bắc-kinh, sẽ sửa đem bắn chết.

(*Dịch báo Tàu*)

Ngày 3 décembre

Tàu chiến ngoại quốc

Sáng ngày hôm qua, tàu *Algol* đã tới Hán-khẩu. Tàu *Jules Michelet* đã trở về Thượng-hải.

Tình thế ở Thượng-hải không thay đổi.

Trương-tác-Lâm đến Bắc-kinh

Trương-tác-Lâm đã thiên đại binh đình đến Bắc-kinh, và thực sự chủ-trương chánh-phủ lâm thời.

A. R. I. P.

Các tin lạ trong thế-giới

Một kho vàng bạc của thế-giới,

Ta thường nói đến rừng bạc bể, mà ra bể có bạc thực, không những có bạc mà thôi, lại còn có cả vàng nữa. Các nhà hóa-học chuyên môn đem nước bể phân chất, thì thấy trong nước bể có cả thảy 30 nguyên chất khác nhau trong đó lẫn có hai nguyên chất là vàng với bạc.

Kể về bạc, thì [illegible] nước bể, lấy ra được 10 milligrammes. Vậy thì số nước bể tính được 1330 triệu thước khối, mà dân số ở hoàn cầu có 1500 triệu người, đã đồng cứ mỗi người có một đỉnh bạc đáng giá 1 triệu 80 vạn phật lăng, đó là tính theo giá bạc trước bởi Âu-chiến.

Về số vàng thì lại nhiều hơn nữa, một tấn nước bể lấy ra được 50 milligrammes vàng. Tính theo dân số ở hoàn-cầu thì cứ mỗi người là có được một khối vàng nặng 45.000 kilogrammes.

Chụp ảnh dưới nước.

Báo Popular Mechanics có đăng tin rằng : gần đây một người Nhật-bản mới sáng-chế ra được cách chụp ảnh dưới nước rất là tiện tiệp. Nhất là để chụp ảnh mà khảo-sát những chiến tuyến thì tiện lắm. Cái phương pháp của người Nhật sáng-chế như sau này : Dùng một sợi dây bằng bạch kim (platine) rất mảnh, đựng trong một cái ống bằng thủy-tinh, khi chụp ảnh thì truyền điện vào, thì thì có một luồng ánh sáng rất mạnh đủ để chụp nên những tấm ảnh rõ ràng không kém những bức ảnh chụp ở trên bộ. Cái vậy ra người Nhật họ sẵng dụng công về khoa học lắm nhỉ.

Trong một năm làm một vạn dặm đường mới.

Nước Mỹ đã định trong năm 1927 này sẽ khởi công làm một vạn sáu ngàn kí-lô-mét đường mới, công việc trù tính làm trong một năm thì xong, phí tổn ước đó một trăm triệu mỹ-kim. Những đường mới này phần nhiều làm vào mạn rừng núi cả. Nhưng họ định làm rồi cần thận công phu, không đành đã bằng sắt mìn, không phá hại cây cối, sự nữa mất những cái vẻ đẹp thiên nhiên của rừng núi.

Một suối nước ngọt ở giữa đại-dương.

Người ta mới tìm thấy ở gần bờ bể Flor de ce một cái suối nước ngọt, mỗi giờ đồng hồ có thể lấy được mấy chục triệu lít nước. Cái suối này sâu đến 50 thước, mà rộng đến ba bốn thước, lòng bể chỗ ấy chỉ sâu bốn 15 thước là cùng thôi.

Cái mốt xiêm ngắn ở Hung-gia-lợ

Ở Budapest có tin rằng các bà đốc các trường nữ-học định không cho những con gái bận xiêm ngắn đến dưới đầu gối và bận áo không có cánh tay, vào trường. Ngoại giả ở Hung-gia-lợ có lệnh cấm bọn nữ học sinh không có cha mẹ đi với thì không được vào các hàng nước chè, và các hàng cà-phê mà có cuộc nhảy đầm. Lại cấm cắt tóc ngắn, và bới cổ mà tit. Song nghe đâu nhiều cô cũng đã tự ý để tóc dài rồi, vì một nhà bác-học nước Đức có nói nếu đàn bà con gái cứ cạo gáy mãi, thì một ngày kia sẽ có rân ria như đàn ông. Các bà các cô nghe thấy thế, sợ hãi bỏ dần đần cái mốt tóc ngắn.

Giải đáp những điều pháp-luật

LỜI HỎI. — Nhờ ngài làm ơn chỉ giúp cho tôi việc sau này :

Các bị mượn làng tôi mấy năm trước có bán cho tên X. một thửa công-thổ, nay tên X. lại bán lại cho một người khác là tên V. thì lý-trưởng không chịu áp triện nhận thực. Vậy mà lúc bị mượn bán cho tên X. thì lý-trưởng trước có áp triện vào văn tự.

Nay tên V. cứ đem văn tự làm sau này trước bạ thì có thể mua đất được thản đất ky không? Nếu không được thì làng tôi có đòi lại được không?

LỜI ĐÁP. — Chỉ-dụ năm Gia-long thứ hai có định rằng : « Phàm các đất hay là cho thuê được. Nếu vì việc kiện cáo và có ích công mà phải cho thuê lấy tiền thì sự thuê ấy không được quá ba năm. Hết hạn ấy cả gốc lẫn lãi phải trả cho xong và đất công hay ruộng công phải trả lại cho làng để chia cho dân làng theo như lệ đã định... »

Như vậy thì cái văn-tự của làng bán cho X. không có giá trị gì. Các kỳ mục làng ông bây giờ phải thay mặt dân mà kiện tại tòa án đòi lại thửa công thổ ấy, làng phải trả tiền lại cho người tậu trước là X. và X. cũng phải trả tiền lại người tậu sau là V.

Ph. h.-L.

VIỆC HANOI

Khởi giật

7 giờ 22 60
15 giờ 28 60

Giá theo gạo I

Gạo hạng nhất, một tạ		12 $ 10
— nhì	—	11 70
— ba	—	10 70
Thóc hạng nhất	—	7 20
Ngô nếp	—	8 10

Giá hạn, — Kể từ ngày 6 Décembre 1926, giá hạn ở khu Nhà-nước tính là 12 $ 60.

Thời giá quốc trái

Ngày 30 Novembre 1926

3 %	hoàn dân		83 $ 50
3 ½ %	hoàn dân		82 $ 15
4 %	vĩnh viễn	1917	48 $ 75
4 %	»	1918	47 $ 50
6 %	»	1920	70 $ 40
5 %	hoàn dân	1920	71 $ 85
4 %		1925	81 $ 40

Ngày 4 Décembre 1926

3 %	vĩnh-viễn	49 $ 25
5 %	1915-1916	54 $ 35

Tin tàu. — Tàu *Claude Chappe* mang thư sang Pháp đến ngày thứ năm 9 décembre hồi 6 giờ sáng ở Haiphong sẽ chạy đi Saigon đường Tourane và Qui-nhơn. Đến Saigon sẽ đáp sang tàu *Paul Lecat* chừng ngày 13 décembre thì khởi hành.

Các thư từ ở Hanoi sẽ đem xuống Haiphong chuyến xe-lửa 10 giờ 7 phút tối thứ tư 8 décembre.

Tàu *Hanoi* đến ngày thứ tư 8 décembre hồi 15 giờ ở Haiphong sẽ chạy đi Hongkong đường Pakhoi, Hoihao và Fortbayard.

Cầu thư từ ở Hanoi sẽ mang xuống Haiphong ngày hôm ấy, bằng chuyến xe-hỏa 6 giờ 20.

Đường sá ở Trung-kỳ. — Quan Công-sứ Faloo có báo tin rằng đường thuộc địa vì nhiều chỗ đứt, nên vẫn chưa đi lại được.

Bến đò Cạo-sải không đi được.

Cứ tin quan Công-sứ Thừa-thiên báo thì đường Quảng-trị đã đi lại được ở chỗ km 36+112 (về phía Bắc) và km 61+100 (về phía Nam).

Trong tỉnh Thừa-Thiên từ nay mỗi đến lúa sửa xong các chỗ đứt thì đường vẫn không đi lại được ở chỗ km 6+100. Đường đi Quảng-trị cũng có thể đi đường 81 chỗ km 6+500 về đường thuộc địa. Đường tỉnh Quinhơn nếu xe ô-tô đi thong thả thì đi lại được.

Quan quyền Toàn quyền đi kinh-lược. — Quan quyền Toàn-quyền Pasquier định ngày mai sẽ cùng quan Thống-sứ Robin tới Lạng-sơn và nếu trời tạnh ráo thì lên cả Cao bằng.

Những cuộc tập trận. — Các vệ quân pháo-thủ đi tập trận tại Sơn-tây đã về tại bình ở Hà-nội và Đáp cầu ngày hôm qua, các sáng đại-bác đem tập toàn là bằng 65 và 75, cả thảy có năm đội. Hiện nay chính-phủ lại định lấy thêm sáng ở bên Pháp sang nữa, nghe đâu lấy những sáng dùng trong cuộc chiến tranh bên Maroc về rồi.

Khánh thành đường hỏa xa từ Đông-hà đến Đông-hới. — Con đường hỏa xa từ Đông-hà đến Tuyênlý nay đã cáo thành; hết đầu tiên ngày 4 décembre 1926 xe chở hàng đã đi đến Tuyên ly (Đồng hới) Qua thương nhân đường giông tây năm sau sẽ phát vé cho các bành khách, nhưng có một điều chưa được tiện lắm, là vì lỵ mưa-gió vừa rồi, một cái cầu sắt Long-đại bị hỏng, hiện nay đương tu sửa chưa biết tốn bên nào thì giờ công-cán mới xong; xe hỏa chạy đến đó, bành-khách phải xuống qua đò ngang, mới lên xuyên xe khác mà đi. Coi đường hỏa xa nầy các thành-tiện lợi thế nào, không nói ai cũng rõ, nhưng mới về đường doanh-thương thời từ Huế ra Đồng hới và Đông-hới trở vào Huế, thời hàng-hóa xuất nhập rất không tiện. Nhưng từ nay trở đi, hàng-hóa từ Vinh đến Đồng-hới chẳng thành, thì thật là tiện-lợi cho đường thương mãi lắm.

Trong ngạch cai-trị. — Trước có tin rằng quan cai-trị Auger vừa ở Pháp ngồi sang sẽ đổi đi công-sứ Thái-bình thì dân thành ấy đã lấy làm mừng, nay lại có tin đích rằng ngài sẽ đổi đi công-sứ Hà-tĩnh thay quan công-sứ Marty thuyên ra Vinh.

Lại có tin rằng có lẽ quan cai-trị Gross ra công-sứ Ninh-bình sẽ đổi đi Thái-bình.

Bưu-điện tân lệ. — Bản quán vừa tiếp được quyển *Bưu điện tân lệ* của Mai Mai-ngọc-Phương, Đỗ-đình-Lương là thư ký sở Bưu chính Hanoi mới soạn xong, theo như các thể lệ mới sửa đổi lại. In tại nhà in Longquang, giá mỗi quyển 0$60 Cuốn này soạn rất kỹ, những điều người ta cần phải biết để gửi thư-từ, điện-tín, gửi tiền bạc hoặc gửi hàng hóa ở các sở Đ-tín-báo không thiếu một điều nào. Tuật là một quyển sách có ích cho các nhà cần phải giao dịch với sở Bưu-điện.

Muốn bán một cái xe ô-tô còn tốt lắm, 15 mã-lực, 7 chỗ ngồi, thiệt có một dịp hiếm có. Hỏi tại số 49 bis, phố Paul Bert, Hanoi.

5.947

BÁN ĐẤU GIÁ

Đến thứ ba 21 décembre 1926, hồi 8 giờ sáng tại Kho chánh ở sở xe lửa phía Bắc Hanoi (phố hàng Lọng) sẽ có cuộc bán đấu-giá những thép vụn và các vật-liệu cũng đồ-đạc không dùng đến.

Muốn biết thể-lệ thì xem Yết-thị hay là hỏi tại viên coi Kho ở đấy.

5.972

CHỈ CÓ MỘT THỨ THÔI

Thuốc thu mật vàng rất công-hiệu mà quý-khách đã hoàn-nghênh hết thảy thì ở trên tự nhiên phải có hàng giả ở *COLLYRE JAUNE* của *Pharmacie de Dakao*.

Thuốc công vàng, giấy quảng tự tăng vàng mà quý khách nên đổi hàng được như thế thì mới khỏi nhầm.

8008

Tòa án Trừng-trị. — Sáng hôm nay tòa án Trừng-trị xử những việc sau nầy:

Chồng đánh vợ. — Chiều 30 tháng 10 tây vừa rồi Vi-minh-Phương là thư ký sở mật thám ở con đường số 9 số cũi nhau với vợ là Vũ-thị-Huỳnh rồi giận vợ vào nhà trong đi ngủ, thì con riêng là Vi-thành-Tâu bỏ ngỗ cửa đi chơi. Bấy độ 1 giờ sáng đứa con riêng nhỏ đi xem hát về thấy cửa mở và quần áo vật tung ra mà bèn thì bỏ ngỏ mới đánh thức Mme. Vũ-thị-Huỳnh dậy lấy bấy giờ mới biết là trộm mở hòm lấy mất cái trâm đựng 20 đồng bạc. Khi sáng đứa đi tìm ở vườn bèn cạnh thì thấy cái trâm bỏ ở đấy. Hôm sau M. Phương đi xem bói rồi nghi cho vợ ăn cắp mèn tiền ký trốt lại tra tấn một cách rất tàn nhẫn, hàng xóm ai can cũng không nghe, sau phải đi gọi linh cảnh sát đến. Người vợ phải vào nằm nhà thương gần nửa tháng mới khỏi. Nay vì người vợ xin rút đơn kiện, nên tòa lượng phạt M. Phương 1 quan án treo. Con Vi-thành-Tâu là con riêng cũng can về việc đánh đứt gẻ thì được tha.

Ăn cắp quần áo. — Ng.-văn-Tiêu bị thưa một năm đến ngã nhà anh em bạn lên là Nguyễn-văn-Đích rồi lên bạn ngủ say ăn cắp quần áo của bạn đáng giá 6 đồng được tòa tha vì xét không đủ chứng cớ.

Một cặp cướp. — Ng.-văn-Nghĩa làm nên, ngày tháng 10 tây vừa rồi đến thuê nhà một bà lão 80 tuổi tên là Lê-thị-Tường, mà khi đến thuê thì không có gì là cả đạc cả, chỉ mượn một cái giường hai vợ chồng nằm. Được ít hôm vào hồi 5 giờ sáng đánh thức chủ nhà ở trên gác dậy nhờ đong vừa bộ, nói dối là đưa vợ đi xe hỏa về Nam-định. Chủ nhà mới đưa chưa gói tên là Lê-thị-Sửu 14 tuổi xuống đong cửa hộ. Khi đưa chưa lấy xuống thì Ng.-văn-Nghĩa bèn nạng cổ ao và nói để tỏ vào miệng để chực cùng với đồng đảng là Đỗ-văn-Sâm và Ng.-văn-Thuy đứng chực ở ngoài, lôn gác bèn lột nhà nhà. Bấy giờ chủ nhà thấy chúa kêu chạy xuống trí bỏ lên thì Ng.-văn-Nghĩa trốn đi. Tòa phạt Ng.-văn-Nghĩa 3 năm tù và thu cho hai tên kia vì chứng chưa thi hành việc ăn cắp.

Ăn cắp của chủ. — Ng.-văn-Phác làm bồi bị thưa ăn cắp một cái vỉ đựng 140 đồng và một cái đồng hồ vàng của chủ là M. Serrain được tha vì không đủ chứng cớ.

Việc cứng-đ-tá riêng đi việc công — Các viên chức làm với nhà nước có xe ô-tô riêng thì có thể được phép dùng cho việc công. Chỉ cần cho đi ra ngoài chân thành phố mình làm việc thì mới kể là đi việc công.

Mồ. Tin đi về việc công thì được phụ cấp tính từng ki-lô-mét mà không được tính tiền vận-tải người và vận-tải hành lý vân vân nữa. Tiền phụ cấp sẽ tính theo với nơi mình đ', nhưng không bao giờ được lấy quá hơn 1 hào một ki-lô-mét.

CÁC NHÀ ĐÙNG ĐỒ ẢNH NÊN BIẾT

Vì tiền bảo chế Montes, 54 phố Paul Bert, Hanoi mua nhiều, và mua được rẻ, nên hiệu ấy lại có thể bán được các chất Hyposulfite de Soude, Bisulfite de Soude, Sulfite de Soude, Hydroquinone, và tất cả các thứ dùng vào nghề ảnh, theo giá rất rẻ.

Viết thư mua hỏi giá.

Chó săn muốn bán. Hỏi ở nhà báo.

Cần dùng một người cai thật giỏi. Hỏi tại M. Anziani, sở vận tải, ở 24 phố hàng Giò (Boulevard Gia-Long). Hanoi.

AI LÀ NGƯỜI BẮC KỲ CŨNG CẦN PHẢI BIẾT!

Một quyển sách có 3 đạo nghị định của quan Thống-sứ Bắc-kỳ:

1° *Ngạch thuế-thân ở Bắc-kỳ sửa đổi lại.*

2° *Việc khẩn đất ở miền trung-du về thượng-du Bắc-kỳ.*

3° *Ngạch thuế điền-thổ sửa đổi lại.*

Mỗi quyển . . . . . 0$ 15
Tiền cước thường . . 0, 05
Tiền cước Recommandé thêm 0, 10

Thư và mandat gửi cho:

M. LÊ-NGUYÊN-ÚC
61-63, Rue du Coton
HANOI

1761

Ngoại học-chính. — M. Brachet giáo sư hạng nhất tại các trường trung học bên Pháp trước sung chức thanh tra Học-chính ở Đông-dương (ban khoa học) vừa ở Pháp ngồi sang thì nay lại lưu nhiệm chức ấy.

MM. Ng-văn-Kinh, Châu-văn-Bang, Dương-văn-Cấp giáo học tập sự tại Cao-đẳng tiểu-học Pháp Việt tổng sự tại Nam-kỳ nay được thực thụ giáo học hạng tư.

Lời cảm ơn. — Chúng tôi có lời bình tạ các ông, các bà có lòng thăm viếng và đi đưa mẹ chúng tôi hôm mới rồi. Chúng tôi lấy làm cảm ơn. Nếu có điều gì sơ khuyết, xin các ông, các bà cũng miễn thứ cho.

Cô ái tử: Lê-Đại, Lê-thế-Trang đồng bái tạ

Bắc-kỳ Giáo-giới tập tích hội đối với dân Lụt. —(*tiếp theo*) MM. Phạm duy-Au 2 p.; Ng-đình-Quí, 10 p.; Phạm-huy-Du 5 p.; Nguyễn-văn-Xán 1 p.; Lê duy Trang 1 p.; Ng ngọc Thành 1 p.; Ng-xuân-Mai 2 p.; Ng văn Hiếu 1 p.; Nguyễn-Bính 1 p.; Cao nguyên Lợi 1 p.; Phạm văn Chuyên 1 p; Phạm-v-Toàn 5 p.; Lê v Quán 2 p.; Lê văn Đào 1 p.; Trần v Dĩ 1 p.; Ngu ễn Toản 1 p.; Tô đăng Lợi 1 p.; Vũ huy Cẩm 1 p.; Ng-hoài-Đình 2 p.; Hoàng hội Hoàn 1 p.; Ng văn Lợi 1 p.; Phan tấn Tài 1 p. 50; Trần v Nam 2 p.; Ng chu Sỹ 1 p.; Ngô văn Lương 1 p.; Lưu văn Huệ 1 p.; Ng đức Chinh 1 p.; Đặng đình Phác 2 p.; Thành ngọc Quỳnh 1 p.; Nguyễn v Soạn 1 p.; Đào v Khang 1 p.; Phùng ngọc Loan 1 p.; Giang văn Chiểu 1 p.; Ng phú Phương 1 p.; Hà đình Trực 1 p.; Ng thế Hợi 1 p.; Trần v Mùi 1 p.; Lâm hữu Bảo 1 p.; Phan ngọc Trác 1 p.; Ng v Phương 1 p.; Ng hữu Cần 1 p.; Ng hoàng Cường 1 p.; Trần v Lăng 1 p.; Nguyễn đình Phùng 2 p.; Bùi huy Cường; 1 p.; Ng thúc Ngữ 1 p.; Phạm v Hành 1 p.; Ng cát Tường 1 p.; Phạm văn Thư 1 p.; Ng tăng Sưu 1 p.; Tạ v Vinh 1 p.; Đỗ như Hoàng 1 p.; Ng trọng Hiệp 1 p.; Phạm văn Phong 1 p.; Phùng v Bân 1 p.; Phạm ga Viên 1 p.; Đỗ khắc Quảng 1 p.; Ng v Liên 0 p. 50; Ng v Mỹ 0 p. 50; Phạm v Thịnh 0 p. 50; Bùi đình Côn 0 p. 50; Trần ngọc Liêm 1 p.; Trần v Tân 1 p.; [illegible] 1 p.; Trần ngọc Quang 2 p.; Dương danh Oánh 1 p.; Ng đức Thạn 1 p.; Ng uyễn hữu Lâm 1 p.; Đoàn như Anh 0 p. 50; Ng đức Xương 1 p.; Ng quốc Lương 1 1p; Trần trọng Ngà 1 p.; Lê duy Chấn 1 p.; Phạm xuân Bách 1 p.; Lê t ến Tuỳ 1 p.; Đào cao Phẩm 1 p; Đàm Kính ấp; Mme Đặng thị Thiện 0 p 50; Ng thị Hương 0 p.; 50; Trần thị Phương 1p.; MM. Ng v Hiếu 2 p.; Ngô duy Ce 2 p.; Ng bá Suân 2 p.; Phạm đình Bảo 2 p.; Vũ đức T ạ 2 p; Mai Phương 2 p.; Vũ v Khôi 2 p.; Phạm đình Hoan 2 p.; Ng đình Thành 1 p.; Vũ v Thết 1 p.; Bùi vọng Hòe 1 p.; Đỗ v Giang 1 p.; Lưu hữu Sinh 0 p 50; Phạm bá Điều 1 p.; Vũ ngọc Chương 1 p.; Ng v Than 1 p; Dương đình Hoàng 6 p.; Tâu 2 p.; Phúc 2 p.; Lợi 1 p.; Xương 2 p.; Thưng 1 p; Dương 1 p; Trần Quỳnh 1 p.; Phong 2 p; Tuam 1 p.; Hồng 1 p; Đ Hoan 1 p.; Thương 1 p.; Cân 1 p.; Ng Hoan 1 p.; V. Quỳnh 1 p.; Chính 1 p; Thinh 1 p.; Nhân 1 p; V Hoan 1 p.; Lê 1 p.; Long 1 p.; Chương 1 p.; Lan 1 p.; Cư 1 p.; Phú 1 p.; Bình 1 p.; Nguyễn Thúc Sp 50; Tiếu 1p.; Ng Hữu 1 p.; Trần v Sỹ 1p. Cộng là 436$50.

Ngoại cảm bị t. — M. Mai-văn-Cu, linh cảnh-sát ở Quảng-yên, được tử địch.

Phường sở bạo rong. — Tại phố hàng Nâu, có đám vô lại cứ ngày ngày giờ sáu trở, nào thổi-lô, nào chắn lẻ, nào bắt-tây, hết ngồn lên cả đề bóc lột kẻ quê mùa khờ dại. Những đứa mới cũng 5 đau, giấy vàng, kinh trắng gương vàng, trông ra vẻ sòng-tử lắm, song những sau mự mới, nếu có quân tuần tới, nắp chúng ra vẻ đi chợ, thì trốn nào những kẻ tham lam ngu ngốc chẳng mắc lừa. Sở cảnh sát nên lưu tâm mà trừ cho tiệt bọn Ký đi.

C. lai tảo

Sở lăng chưa thuật. — Sở mật-thám mới bắt tại nhà ga một người con gái thanh-niên. Hỏi ra là Thị-Hoè gái thanh-lâu ở ngõ Yên-thái sở nhà bị thiện đã 23 ngày tháng 40 tây ăn cắp của chủ là Đào-thị-Nguyên bị đề vàng lay, giá đáng 150 đồng và một món tiền là 3 đồng 5 hào trong hòm rồi trốn lên ở Lào-kay, nay lại về Hanoi, khi tới ga thì bị bắt.

Lại một người phải ăn nạy. — Sở mật-thám lại mới bắt một người tên là Không D. K. bị ăn nạy, giao cho thân phái-lại đang truy tố.

Ngã xe ô-tô. — Ngày mồng 4 vào hồi 10 giờ rưỡi sáng, một cái xe bò của nhà máy giặt Thụy khuê, đi qua đường Carrot vì đi sát cái xe hàng số P.T.T.7 đỗ ở trước cửa nhà số 71, làm gẫy một cái tai hoa xe nàng. Người kéo xe bò tên là Đỗ-văn-Kiên nhận lỗi tại mình và chịu đền tiền cho người chủ có cái xe hàng kỳ.

Đánh rơi. — Một người đàn bà ở trên đường Quan thánh khai tại sở Cẩm rằng đánh rơi một cái gấy mặt trăm vào quãng từ nhà Gô-đa đến giữa phố Tràng-tiền.

Mất trộm. — M. Vi-văn-Diễm, ở Lạng-sơn về Hanoi, ở nhà khách-sạn đường Ga, bị kẻ trộm vào lấy mất một cái vỉ đựng 150 đồng, một cái thẻ thuế thân và giấy má vật nữa.

Bệnh dịch tả. — Ng-thị-Thực 20 tuổi, quán làng Giang-thượng (Hà-đông) bị bệnh dịch-tả, chết ở nhà ngoài ấy ở ngoài hồi.

Cáo tin vật. — Ng-văn-Bon 15 tuổi nhà ở ngoài hải và Ng-văn-Cư 13 tuổi nhà ở Yên-phụ ăn cắp hai đồng bạc của một người phu đường; Ng-thị-Tô 30 tuổi bán đồ cũ ở phố hàng Vải-thâm số 40 chứa đồ ăn cắp của Ng-thị-Huy ở phố 37 phố Bourrot đều phải bắt để xét hỏi.

Theo giấy ủy quyền của quan dự thẩm, ông mật-thám vừa cho đến khám nhà tên Phạm-văn-Tư tức Chỉ và Ng-ngọc-Ty tức Hiếu ăn cắp đồ hàng của một hiệu ở phố hàng Bồ.

THEODORE & Cie

Là hội lập lên chỉ chuyên nghề đánh lừa người lấy tiền, mưu mẹo rất khéo, cách lừa thực giỏi — Làm cảnh không sao nhìn cười được. Vui suốt trò.

Chiếc tại rạp Cinéma Palace Hanoi từ thứ tư 1er đến thứ ba 7 décembre 1926

Tin sau cùng

Sở chỉ-thu tại nghị-viện

Trong một kỳ hội nghị ban đêm, thứ đầu nghị-viện đã ưng-chuẩn số các khoản trong số chi-tiêu và những chương về các khoản bất thường.

Cái vấn đề nhân-công ở nước M. Jouhaux trần-thuyết mọi lẽ với chánh đoàn xã-hội sắp-tiến, có nói nay muốn tránh sự thất-nghiệp, (sợ cái sau thất-nghiệp ở Pháp sẽ không bao giờ to bằng ở nước Anh và nước Đức) thì phải giáp tế cho bọn nhân-công thuộc-địa, và ngoại quốc trở về xứ sở, thì khỏi cần công trình công ích, và thời đáng làm nhân-công ngoại quốc vào nữa.

Việc giao-tế của hai nước Anh Nga

Bản Daily Télégraph nói vì việc người Nga có vỡ bài Anh ở Trung-hoa, chánh-phủ Anh sẽ bảo cho chánh-phủ Nga biết rằng hiện nay chánh-phủ Anh không thể tiếp nhận đại-biểu của Nga cử đến London.

Việc đình-công ở Úc-đại-lị-á

Việc đình-công ở hải-cảng, và các mỏ ở Newcastle đã xong.

Nước Ý với nước Albanie

Báo *Journal* tiếp được tin ở Belgrade nói rằng bản giao-ước thân thiện của nước Ý và nước Albanie sẽ phần hại cho sự thân-ái của hai nước Ý với nước Tây. Vì bản giao ước lấy làm cho nước Albanie thành như ở dưới quyền bảo hộ của nước Ý và phá mất các bản giao-ước cũ của hai nước Ý và Tây nói về quyền độc lập của nước Albanie.

A. R. I. P.

VIỆC BẮC-KỲ

HAIPHONG

Việc nghĩa-trang và việc bàn cải. — Bản quán tiếp được bài sau này:

Chiếu ngày 2 décembre 1926, các ông làm việc các sở công theo giấy đạt của M. Tô-viết-Lương thành-viên sở hội Trí-trí, bàn về vấn đề nghĩa-trang mà quan Đốc-lý và Hội-đồng thành-phố đã chuẩn y. Tuy giấy thành hội tâm giờ, mà mãi đến chín giờ các ngài mới lục tục đến, kỳ cùng là chỉ thiếu trễ nải của người mình; nhưng thiết tưởng các ngài đã là người thường giao thiệp với người qui quốc cũng nên theo cách đúng giờ của người qui quốc để cho được tiện việc thì hay hơn.

Về việc nghĩa trang, đã bàn tạm một hội đồng để lo toan công việc. Hội-đồng lựa thời lý là những ông kể ra như sau này:

Chánh hội trưởng: M. Tô-văn-Lương, thư ký thương chính.

Phó hội trưởng: M. Lê-quang-Hiện thư ký tòa Đốc-lý.

Thư ký: M. Vũ-Tác, giáo học.

Phó thư ký: M. Lê-quang-Cảo giáo học trường kỹ nghệ.

Hội viên: M. Quế thư ký ở Tòa án M. Sáng ở tòa Văn-tự, M. Trực ở tòa Thương chánh, M. Sợi ở Kho bạc, MM. Thái và Roanh ở nhà giây thép, M. Chi sở Cảnh sát, M. Quí sở mật thám, M. Tập và M. Thực ở Lục lộ. Kết quả tòa nào cũng có cử người vào chăm trị-sự cả.

Bàn tòa trị-sự xong rồi M. Lê-quang Hiện đứng lên thay mặt các ông làm việc các tòa, cảm ơn ông Lượng đã có lòng công ích đứng lên xin được nghĩa trang qui hóa ấy. Mà cả đến dân Hải-công may cũng nhờ có ông ấy bày tỏ với quan Đốc-lý cùng các ông hội-viên Tây Nam về nỗi thiệt thòi từ xưa đến nay vẫn không có nghĩa trang công nào cả; nên sở quan Đốc-lý đã chuẩn y cho có đất thành phố sang các ông làm việc công các tòa một khu gần hai mươi mẫu đất ở sau chùa Dư-hàng. Sau ông Hiện lại xin các ngài nghị đến việc bầu hội-viên thành phố ngày 12 décembre này: Ông nói rằng: Khi trước các ngài không được ra ứng cử thì đáng lẽ quyền ông quản cho các ngài được ra ứng cử, vậy xin các ngài đây xem ở tòa các ngài có ai là người có thể sáng đáng được xin cho chúng tôi biết để chúng tôi bầu thì khỏi sự sai lầm về sau. Nhiều ông đã dự bàn M. Tô-văn-Lương ở Douanes M. Nghê-thế-Phác ở Tribunal, M. Trần-văn-[illegible] ở Contrôle, Chú ý [illegible] còn xét chưa định đích ai; xin dân ta nên xem xét, chớ có bỏ cái nhầm.

Tiểu-Trà lai cảo

BUNG-YEN

Ai bắt được. — Tên tôi là Nguyễn-xuân-Ngại làm quản-lý cho ông Chanjon là chủ rượu ở tỉnh Hưngyên, bởi hôm 27 novembre 1926 tôi có về tỉnh Haiphong, đến hôm 28 novembre 1926 tôi ra gare lấy vé đến gare Đình-dù, có đánh rơi một cái ví đa trong đựng:

2 cái giấy cắn ông Chanjon ấy quyền cho tôi.

1 cái bình thành phố Haiphong năm 1926 và các giấy biên lai sung à các giấy khác nữa.

Nếu ai bắt được xin làm ơn tiện ở Haiphong thì giao trả cho ông Nguyễn-xuân-Ty làm ở sở société Oxygène d'Acétylène, giáp tết; còn ai có tiện ở Hưng-yên thì tới nhà tôi ở kho rượu thuộc làng Lực-điền, tổng Tứ-dương, huyện Yên-mỹ. Hai nơi ấy, mà ai bắt được đem trả giúp cho thì xin hậu phí-tổn và lại hoàn hồng và cảm ơn vô cùng.

Nguyễn-xuân-Ngại

Fondé de pouvoirs de M. Chanjon débitant général des alcools à Hưng yên

5.967

PHÚ-THỌ

Một việc bàn lý-trưởng. — Việc công cử lý trưởng tại làng Hà-thạch phủ Lâm-thao đã ngót một tháng nay mà vẫn chưa thấy kết quả ra làm sao. Người ta thấy việc công cử này được tinh mịch không có xảy ra cái họa gì thời ai cũng lấy làm lạ. Số là làng Hà-thạch có khán nào sắp có lý-trưởng từ dịch là trong làng đã kéo tung bè tung đảng ra tranh nhau, đã tranh nhau thì có người mất cơ mất nghiệp đã đành lại còn sinh ra ẩu đả đến án mạng nữa. Người ta nói rằng có khán những người dự bầu mỗi phiếu lấy được đến hai ba chục đồng.

Hôm công cử ngày 8 tháng 10 ta vừa đây chánh-tổng có đánh trống mõ cao cho mọi các khán có phiếu đến tại đình làng để bỏ phiếu xong thì một tên được toàn phiếu, mà một tên nữa thì không có phiếu nào, như vậy mà không sinh ra ẩu đả là tại nhờ có linh sở của phủ sở tại đem về đó nhông thì trước, nếu chỉ không có sẵn ra sự gì cả. Cứ như vụ bầu này mà đem thẩm như vậy thì người ta cũng phải lấy làm lạ. Vậy lý này các người dự bầu chắc là không phải đi bầu lại như mọi kỳ nữa vậy.

X. lai cảo.

Đám nhau chí mạng. — Mới rồi tại làng Hà-lộc vì có đám hát chèo, mà xe gần kéo nhau đi xem đông lắm sinh ra sự ghen tuông đến nỗi đâm nhau. Hồi ra thì tên bị đâm là người ở làng Hà-lộc phải hai nhát đau cũng rằng ở sau lưng, nay còn nằm nhà thương, còn tên thủ phạm người Thái-bình nay đã phải tống giam rồi.

HAIDƯƠNG

Hội-đồng ấy-viên. — Các viên-chức có tên sau này, được cử làm ấy-viên Hội-đồng thành phố Hải-dương trong hạn 3 năm, kể từ ngày 20 décembre 1926 trở đ.:

Người Pháp. — M. Deville, quan sai-trị hải hưu, làm đốn-điền ở Hải-dương;

Người Nam. — MM. Ng-hữu-Bảo, tổng-đốc hưu trí; Lê-văn-Long, lính binh hưu-trí

YÊN-BÁY

Cuộc vui trong ngày chủ nhật. — Đã lâu nay bà con chưa từng được hưởng cuộc vui đá bóng, vẫn mỏi mắt, tiếc nay mới được ngoan thường, vậy nên tưởng thuật để bà con rõ:

Hai bọn đá bóng hôm đó là các bọn sanh Cao-Bằng sang lính Tây. Đúng 3 giờ rưỡi chiều, hai bên gian quân thành thử tự đâu đấy, có một người tây lính làm trọng tài, hai bên thanh đấu rất là kịch liệt. Nhưng trông không xứng mắt, là vì lính tây rạo lớn mà học sanh bé nhỏ mảnh rẻ quá. Bởi lẽ đó, mới thoạt nhìn đã trông rằng lính tây thiên nửa được, ngờ đâu lại thua học sanh, hai văn (4 sơ 2). Người đáng xem ai nấy đều vỗ tay khen ngợi, lấm ý vang cả miệng đất trong trọ linh khổ xanh, làm đến nỗi các tây lính đều phải tức bực, phát khùng, phát cáu, rồi sinh ra ẩu gian, lộn, nếu không thì còn thua một vận nữa. Xét như thế, chẳng qua bọn chỉ lấy tợt đè người, chứ thua ra sỉ có hơn ai! Còn một người nên nói nữa là người trọng tài tây vị quá, tây linh cho Tonchen luôn mà không thổi còi phết. Người ngoài ai cũng nói rằng lên là tây vị thì bỏ lại cũng bỏ hơn cả là thổi còi lính tây khốc nhỉ!

Vậy mong rằng hận sau còn đá nữa, ông nào thích về đăng thể dục nên ra đông trong thì, thì bọn may cuộc hoàn hảo từ đầu đến cuối.

Các tay đáng khen là MM. Phạm-Yêu, Lê Quát, Đỗ-x-Tiến, Ng-văn-Phác và M. Bai hội Dragon d'or cũng hơi khá. Bên lính tây cũng nhiều tay khá.

Ước ao, cứ đến chủ nhật nào cũng có đá bóng, thì bà con trong tỉnh cũng đỡ buồn.

Long-Vân lai cảo

NINH-BÌNH

Cháy. — Hồi 7 giờ tối hôm 29 tại nhà tên T. ở Cầu-lim phát hỏa, bèn lửa rầm rĩ, hàng xóm lại tưu chữa cũng được ngọn lửa tắt ngay. Tối thì nhà ấy bị phát hỏa ở ngoài hiên, trong nhà không đun nấu gì cả, thế mà hôm ngày lại cũng nhà ấy bị phát hỏa ở gian buồng, nhưng cũng chữa được ngay. Có một điều lạ nhất là nhà lên ấy một ngày một đêm bị phát hỏa hai lần, mà những chỗ cháy không có đun nấu gì cả. Việc này chắc lại những quân cường đồ vị thì thần gì, hay lại đến nhà hỏi coi, nên dàng cái thế đoạn gióm ghê như thế.

Mong rằng những người có chức trách trong làng ấy nên lưu tâm trừ cho tiệt những quân vô loại ấy đi để bà con hàng xóm được yên thân làm ăn, hay lại sẽ tụm năm tụm ba oanh cổ oanh đeo, thì cái tệ đoạn ấy e lại có điều không trừ được chăng.

Minh-Phát lai cảo

VIỆC TRUNG-KỲ

HUẾ

Thăng thuyên trong hàng ấn-quan. — M. Ưng-Bình thăng tổng-đốc Thanh-hóa nay về hưu.

M. Thái-văn-Toản, phủ-doãn Thừa-thiên, nay thăng tổng-đốc Thanh-hóa.

M. Ưng-Đồng, tham-tri bộ Công nay thăng phó-đốc-lý Thừa-thiên.

M. Nguyễn-đình-Tiếu, bố-chánh Nghệ-an, nay thăng tham-tri bộ Công.

M. Nguyễn-Đôn chánh-giám-lâm nội-vụ-phủ, nay thăng bố-chánh Nghệan.

M. Trương-như-Bình, lang-trung, bộ Binh, nay thăng chánh-giám-lâm nội-vụ-phủ.

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

Les misérables

par Victor Hugo

(Suite)

Il s'attendait à tout, excepté à cela. Celui qui lui parlait était un vieillard courbé et boiteux, vêtu à peu près comme un paysan, qui avait au genou gauche une genouillère de cuir où pendait une assez grosse cloche. On ne distinguait pas son visage qui était dans l'ombre.

Cependant ce bonhomme avait ôté son bonnet, et s'écriait tout tremblant :

Ah mon Dieu ! comment êtes-vous ici, père Madeleine ? Par où êtes-vous entré, Dieu Jésus! Vous tombez donc du ciel ! Ce n'est pas l'embarras, si vous tombez jamais, c'est de là que vous tomberez. Et comme vous voilà fait ! Vous n'avez pas de cravate, vous n'avez pas de chapeau, vous n'avez pas d'habit ! Savez-vous que vous auriez fait peur à quelqu'un qui ne vous aurait pas connu ? Pas d'habit ! Mon Dieu Seigneur, est-ce que les saints deviennent fous à présent ? Mais comment donc êtes vous entré ici ?

Un mot n'attendait pas l'autre. Le vieux homme parlait avec une volubilité campagnarde où il n'y avait rien d'inquiétant. Tout cela était dit avec un mélange de stupéfaction et de bonhomie naïve.

— Qui êtes-vous ? et qu'est-ce que c'est que cette maison-ci ? demanda Jean Valjean.

Ah, pardieu, voilà qui est fort ! s'écria le vieillard, je suis celui que vous avez fait placer ici, et cette maison est celle où vous m'avez fait placer. Comment ! vous ne me reconnaissez pas ?

Non, dit Jean Valjean. Et comment se fait il que vous me connaissez vous ?

Vous m'avez sauvé la vie, dit l'homme.

Il se tourna, un rayon de lune lui dessina le profil, et Jean Valjean reconnut le vieux Fauchelevent.

— Ah ! dit Jean Valjean, c'est vous ? oui, je vous reconnais.

— C'est bien heureux ! fit le vieux d'un ton de reproche.

— Et que faites vous ici ? reprit Jean Valjean.

— Tiens ! je couvre mes melons donc !

Le vieux Fauchelevent tenait en effet à la main, au moment où Jean Valjean l'avait accosté, le bout d'un paillasson qu'il était occupé à étendre sur la melonnière. Il en avait déjà ainsi posé un certain nombre depuis une heure environ qu'il était dans le jardin. C'était cette opération qui lui faisait faire les mouvements particuliers observés du hangar par Jean Valjean.

Il continua :

— Je me suis dit : la lune est claire, il va geler. Si je mettais à mes melons leurs carricks ? Et, ajouta-t-il en regardant Jean Valjean avec un gros rire, vous auriez pardieu bien dû en faire autant ! Mais comment donc êtes-vous ici ?

Jean Valjean, se sentant connu par cet homme, du moins sous son nom de Madeleine, n'avançait plus qu'avec précaution. Il multiplisit les questions. Chose bizarre, les rôles semblaient intervertis. C'était lui, intrus, qui interrogeait.

— Et qu'est-ce que c'est que cette sonnette que vous avez au genou ?

— Ça ? répondit Fauchelevent c'est pour qu'on m'évite.

— Comment ! pour qu'on vous évite ?

Le vieux Fauchelevent cligna de l'œil d'un air inexprimable.

Ah dame ! il n'y a que des femmes dans cette maison-ci ; beaucoup de jeunes filles. Il paraît que je serais dangereux à rencontrer. La sonnette les avertit. Quand je viens, elles s'en vont.

— Qu'est-ce que c'est que cette maison-ci ?

— Tiens ! vous savez bien.

— Mais non, je ne sais pas.

— Puisque vous m'y avez fait placer jardinier !

— Répondez-moi comme si je ne savais rien.

— Eh bien, c'est le couvent du Petit-Picpus donc !

Les souvenirs revensient à Jean Valjean. Le hasard, c'est-à-dire la providence, l'avait jeté précisément dans ce couvent du quartier Saint Antoine où le vieux Fauchelevent, estropié par la chute de sa charrette, avait été admis sur sa recommendation, il y avait deux ans de cela. Il répéta comme se parlant à lui même :

— Le couvent du Petit Picpus !

— Ah ça mais, au fait, reprit Fauchelevent, comment diable avez-vous fait pour y entrer, vous, père Madeleine? Vous avez beau être un saint, vous êtes un homme, et il n'entre pas d'hommes ici.

Vous y êtes bien.

— Il n'y a que moi.

— Cependant, reprit Jean Valjean, il faut que j'y reste.

— Ah mon Dieu ! s'écria Fauchelevent.

Jean Valjean s'approcha du vieillard et lui dit d'une voix grave :

Père Fauchelevent, je vous ai sauvé la vie.

C'est moi qui m'en suis souvenu le premier, répondit Fauchelevent.

— Eh bien, vous pouvez faire aujourd'hui pour moi ce que j'ai fait autrefois pour vous.

Fauchelevent prit dans ses vieilles mains ridées et tremblantes les deux robustes mains de Jean Valjean, et fut quelques secondes comme s'il ne pouvait parler. Enfin il s'écria :

— Oh ce serait une bénédiction du bon Dieu si je pouvais vous rendre un peu cela ! Moi ! vous sauver la vie Monsieur le maire, disposez du vieux bonhomme !

(A suivre)

Những kẻ khốn-nạn

Là-bas của Victor Hugo

NGUYỄN-VĂN-VĨNH dịch.

(Tiếp theo)

Ông đã đành rằng xảy ra việc gì cũng là có lẽ cả, duy điều ấy thì thật là không phòng được trước. Người gọi ông như thế là một ông già, còng lưng mà lại què cẳng, ăn-bận như người nhà-quê, ở đùi-gối bên tả đeo một cái dây da, có buộc cái chuông khá lớn. Mặt người ấy thì cúi xuống không nom rõ.

Người lại ngả mũ dạ xuống, vừa run vừa la:

— Trời ơi! Ông *Madeleine* ơi, ông làm thế nào mà vào được tới đây? Chúa *Giê-du* hỡi, ông đi đàng nào mà vào? Vậy ra ông từ trên trời rơi xuống ư? Thì ra ông không bao giờ tăng bước, ông mà ngã thì ngã ở trên trời rơi xuống. Mà này chết nỗi làm sao? Cỗ ông không đeo cà-vạt, đầu không đội mũ, mình không bận áo! May mà tôi được biết ông, chứ phải ai thì nó sợ lắm. Mà này, Trời ơi là Chúa này! các bậc thánh bây giờ cũng đàm hóa dại hay sao? Nhưng chẳng hay ông đi đàng mô mà vào đây được?

Tiếng trước không chờ tiếng sau. Lão già nói luôn miệng, giọng nói thật quê-mùa, chân-thật, không có cái gì khiến được cho ông nghi-ngại nữa. Lão hỏi dồn như thế, có vẻ ngây-ngô mà lại có vẻ thật-thà. *Jean Valjean* hỏi:

— Người đây là ai? Nhà này là nhà nào?

Ông lão làm vườn nghe hỏi thế thì la ầm lên rằng:

— A! thế này thì lạ quá! Tôi nhờ ông mà được ở đây, cái nhà này là chỗ ông đã sai tôi đến ở. Vậy mà làm sao! Bây giờ ông lại không nhận được mặt tôi ru?

— Không, tôi không nhận được ra người là ai. Sao người lại quen-biết tôi?

— Thưa ngài, tôi với ngài có nợ ân hời-ình.

Người làm vườn nói thế rồi quay mặt lại, bấy giờ có bóng trăng chiếu vào, *Jean Valjean* mới nhận ra là lão *Fauchelevent*. *Jean Valjean* reo lên mà rằng:

—À! vậy ra lão? giờ ta nhận ra rồi.

Lão có ý trách mà đáp rằng:

— Vậy là may?

— Thế lão làm chi ở đây?

— Coi đấy! Ta đương che dưa chứ còn làm gì!

Lão *Fauchelevent* quả-thị lúc ấy tay cầm một cái thẹp rơm, đương trải lên luống dưa. Lão trải rơm lên dưa như vậy đã được chừng một giờ, cho nên đứng xa mà nhìn thấy lão cúi, rồi lại ngẳng luôn-luôn như thế. Lão lại nói:

— Tôi thấy trời sáng trăng, sợ nữa trời đêm nay xuống rà, cho nên phải che-phủ cho dưa khỏi lạnh.— Rồi lão lại nhìn *Jean Valjean*, cười ồ-ồ lên mà rằng: — Ông cũng nên che mình cho ấm thì phải! Nhưng ông chưa nói cho tôi biết đi đàng nào mà vô tới đây được.

Jean Valjean gặp người quen biết cái tên cũ của mình như thế, thì có ý ngần ngại, nói-năng phải đo-đắn từng lời. Từ đó ông hỏi đi hỏi lại lão *Fauchelevent*. Thật là thay bậc đổi ngôi, đêm-hôm đột nhập nhà-ga, đã chẳng thưa lại còn hỏi.

— Vậy thế cái chuông đeo ở gối lão kia là thế nào?

— Bỏ là để cho người ta biết mà tránh tôi vậy.

— Lạ! sao người ta lại phải tránh lão?

Lão *Fauchelevent* hiểng mắt một cách lạ-lùng mà rằng:

— Vốn là trong nhà này chỉ có những đàn-bà; thật là nhiều con gái. Nghe đâu như họ sợ để cho phụ-nữ gặp tôi, có sự nguy-hiểm. Cho nên phải buộc chuông để báo cho họ biết trước. Bao giờ tôi ra vườn thì họ phải lánh đi xa.

— Cái nhà này là nhà gì mà lại thế?

— Nhà gì thì ông biết đấy chứ!

— Không ta không biết.

— Ông cất cho tôi được vào làm vườn ở đây mà ông lại không biết!

— Xin cứ cắm như ta không biết gì mà trả lời cho ta.

— Nếu vậy, đây là nhà tu kín ở xóm *Petit-Picpus*.

Bấy giờ *Jean Valjean* mới nhớ dần-dần ra. Thì ra cái tỉnh-cờ, nghĩa là cái lòng trời, đã dun-dủi cho ông chạy ngay vào cái nhà tu ở bộ *Saint-Antoine* đó, chính là nơi ông đã kiếm việc cho lão *Fauchelevent* này, là người bị xe cán què cẳng hai năm về trước. Ông bèn lẩm-bẩm một mình:

— Nhà tu-kín ở xóm *Petit-Picpus!*

Lão *Fauchelevent* lại hỏi:

— Nhưng mà, này, ông *Madeleine* ơi, ông làm thế quái nào mà vào được đến đây, ông? Tuy ông là một bậc thánh, nhưng ông là đàn-ông, mà tòng-lai không có đàn-ông nào bước được chân đến chốn này.

- Sao lão ở đó được?

— Duy có tôi mà thôi.

— Vậy mà, ta đã vào đây ta phải ở lại đây.

— Trời ơi!

Jean Valjean thấy lão kia ngần-ngại, bèn ghé lại gần rồi nặng tình mà rằng:

— Cha *Fauchelevent*, ta đã cứu cho lão khỏi chết.

— Điều ấy tôi nhớ ra trước ông.

— Nếu vậy, xưa ta cứu được lão, bây giờ lão lại có thể cứu được ta.

Fauchelevent nắm lấy hai cái bàn-tay to của *Jean Valjean* vào trong hai bàn-tay nhăn-nheo của mình, rồi đứng lặng một lát, hình như nghẹn lời không nói được. Mãi sau mới la lên rằng:

— Nếu vậy, nếu tôi đây mà có thể trả được ơn ông gọi là đôi chút, thì thật là một đại hạnh-phúc của Thiên Chúa ban cho. Tôi đây! mà lại có thể cứu được ông! xin quan thị-trưởng coi thân già này như thể chó ngựa, sai-bảo việc gì xin ngài cứ sai cho!

(Còn nữa)

Những hồi từ đầu đã in thành sau quyển, một bên chữ Pháp, một bên quốc-văn, bán giá như sau này :

Phần thứ nhất.	Quyển I	223 trang, bán	0 $ 50	Ở xa phải trả thêm tiền cước, mỗi quyển. . . 0$20
	— II	208 —	0 45	
	— III và IV	159 —	0 35	
	— V và VI	193 —	0 45	Cả bảy quyển gửi 1 lần một gói 0,70
	— VII và VIII	319 —	0 65	
Phần thứ hai.	Quyển I	213 —	0 45	
	— II và III	397 —	0 80	

KHẢO VỀ Y-HỌC CỔ CỦA TA

Cẩm-nang trích lục

Kinh mạch

(Tiếp theo)

Khí hậu mạch

Trong ngày năm có 24 cắt mỗi tiết 15 ngày, chia ra làm 6 khí hậu, mỗi khí hậu hai tháng (60 ngày), khí hậu rét đầu, kinh mạch cũng ứng với khí hậu.

Bắt đầu tiết đại hàn (tháng chạp) cho đến tiết xuân phân (tháng hai) thuộc khí hậu thứ nhất (phong khí), quyết âm phong một chủ lệnh, mạch huyền, mà ứng vào bộ vị quan khẩu bên tay trái.

Bắt đầu tiết lập xuân qua sang tiết vũ thủy 5 ngày, tả quan trầm mạch ứng.

Bắt đầu từ ngày thứ 6 tiết vũ thủy qua sang tiết kinh chập mười ngày, tả quan trung mạch ứng.

Bắt đầu ngày thứ 11 tiết kinh chập qua sang hết tiết xuân phân, tả quan phù mạch ứng.

Bắt đầu tiết thanh minh cho đến hết tiết tiểu mãn (tháng tư) thuộc khí hậu thứ hai (quân khí) thiếu âm quân hỏa chủ lệnh mạch cân mà ứng vào bộ vị thốn khẩu bên tay trái.

Bắt đầu tiết thanh minh qua sang tiết cốc vũ 5 ngày, tả thốn trầm mạch ứng.

Bắt đầu ngày thứ 6 tiết cốc vũ qua sang tiết lập hạ 10 ngày, tả thốn trung mạch ứng.

Bắt đầu ngày thứ 11 tiết lập hạ qua sang hết tiết tiểu mãn, tả thốn phù mạch ứng.

Bắt đầu tiết mang chủng cho đến hết tiết đại thử (tháng sáu) thuộc khí hậu thứ ba (thử khí), thiếu dương tướng hỏa chủ lệnh, mạch phù đại mà ứng vào bộ vị xích khẩu bên tay phải.

Bắt đầu tiết mang chủng qua sang tiết hạ chí 5 ngày, hữu xích trầm mạch ứng

Bắt đầu ngày thứ 6 tiết hạ chí qua sang tiết tiểu thử 10 ngày hữu xích trung mạch ứng.

Bắt đầu ngày thứ 11 tiết tiểu thử qua sang tiết đại thử, hữu xích phù mạch ứng.

Bắt đầu tiết lập thu cho đến hết tiết thu phân (tháng tám) thuộc khí hậu thứ tư (thấp khí). thái âm thấp thổ chủ lệnh, mạch trầm, mà ứng vào bộ vị quan khẩu bên tay phải.

Bắt đầu tiết lập thu qua sang tiết xử thử 5 ngày, hữu quan trầm mạch ứng.

Bắt đầu ngày thứ 6 tiết xử thử qua sang tiết bạch lộ 10 ngày, hữu quan trung mạch ứng.

Bắt đầu ngày thứ 11 tiết bạch lộ qua sang hết tiết thu phân, hữu quan phù mạch ứng.

Bắt đầu tiết hàn lộ cho đến tiết tiểu tuyết (tháng mười) thuộc khí hậu thứ năm (táo khí), dương minh táo kim chủ lệnh, mạnh đoản sắt, mà ứng vào bộ vị thốn khẩu bên tay phải.

Bắt đầu tiết hàn lộ qua sang tiết sương giáng 5 ngày, hữu thốn trầm mạch ứng.

Bắt đầu ngày thứ 6 tiết sương giáng qua sang tiết lập đông 10 ngày, hữu thốn trung mạch ứng

Bắt đầu ngày thứ 11 tiết lập đông qua sang hết tiết tiểu tuyết, hữu thốn phù mạch ứng

Bắt đầu tiết đại tuyết cho đến hết tiết đại hàn (tháng chạp), thuộc khí hậu thứ sáu (hàn khí), thái dương hàn thủy chủ lệnh, mạch trầng đại, mà ứng vào bộ vị xích khẩu bên tay trái.

Bắt đầu tiết đại tuyết qua sang tiết đông chí 5 ngày, tả xích trầm mạch ứng.

Bắt đầu ngày thứ 6 tiết đông chí qua sang tiết tiểu hàn 10 ngày, tả xích trung mạch ứng.

Bắt đầu ngày thứ 11 tiết tiểu hàn qua sang hết tiết đại hàn, tả xích phù mạch ứng.

Mạch hậu bất thường

Khí hậu bình trị, thì toán mạch cứ theo như trên, còn như khí hậu thái quá hoặc bất cập thì toán mạch cũng hơi khác một chút,

Năm nào rét năm hoặc nực sớm, là khí hậu thái quá, thì toán mạch phải rút đi 13 ngày, vì dụ còn 15 ngày nữa mới đến tiết đại hàn, mà ăn tả xích phù mạch, để xem như mạch ứng với khí hậu tiết đại hàn. (nghĩa là phù mạch xích bên tay rút trong đó).

Năm nào rét muộn hoặc nực muộn là khí hậu bất cập, thì toán mạch phải trễ lại 13 ngày, vì dụ đã qua sang tiết lập xuân 13 ngày, mà ăn tả xích phù mạch, vẫn xem như mạch ứng khí hậu tiết đại hàn, (nghĩa là phù mạch xích bên tay trái vẫn còn trong đó!).

Còn nữa) Phùng-năng-Tĩnh

VĂN UYỂN

Gặp bạn văn-chương

Văn tự đưa duyên gặp gỡ nhau,
Gặp nhau chi tả trước cùng sau,
Trước sau cho vẹn niềm soc-sải,
Phú quý phong lưu lọ phải cầu.

Phú-quý phong-lưu lọ phải cầu,
Biết bao tâm-sự sướt đầm thâu.
Non sao nước chảy chẳng bao thuở ?
Một bước đàng-đi một nhớ nhau.

Tặng biệt bạn lần thứ hai

Vắng cỗ hăng-nga vắng cỗ sao,
Phòng-văn vò-vỏ đứa đầu hao.
Tình này chẳng ấy lòng ngao-ngán,
Tặng biệt tay nâng chén rượu đào.

Tặng biệt tay nâng chén rượu đào,
Càng đàn Tư-mã giọng tranh-tao.
Tương-tri ta biết chăng ta nhỉ,
Cái mối duyên ma hậu hội nhiều.

Gặp gỡ duyên này nghĩ lạ sao !
Nhớ nhau trong dạ những bâo-bao.
Ước chi ta được ở bên nhau nhỉ,
Bình phẩm xưa nay trước chén đào.

Bình phẩm xưa nay trước chén đào,
Cùng nhau xướng-họa vận thơ-tao.
Non sông ghi tạc từ đây mãi,
Thơm ngát mai lan phẩm giá cao.

Đêm nghe đỗ kêu

Nghiêng gối tai nghe tiếng đỗ sầu,
Ba-đình khách ngủ suốt đêm thâu.
Nỗi niềm tâm sự ai hay tá ? [lắm.
Bóng nguyệt chênh chênh giải trước

Thăm bạn

Cũng cam chịu bạc với tình, [thôi.
Biết duyên mình biết phận mình thế
Bắt bao duyên nợ thề-bồi,
Đinh-chung sao nỡ ăn ngồi cho yên.
Bỗ-trăm chàm nỗi thuyền-quyên,
Cho duyên đằm thắm ra duyên bỏ-
Ấy ai hẹn ngọc thề vàng, [bàng.
Biết ai mà giải can-tràng với ai.
Nỉ-non đêm ngắn tình dài,
Đã trong chăn gối, lại ngoài cầm thi.
Trăng-phòng đủ bạn có khi,
Tấm riêng riêng những nỗi vì nước non.
Trăm năm tính cuộc vuông tròn.

Khắc-minh, Đào-công-Tiếu.

Các việc linh tinh và đấu giá

Đến ngày 7 décembre 1926 hồi 16 giờ tại sở Công-chính sẽ đấu giá mua sắt vụn và giấy in cho sở Công-chính trong năm 1927.

Ký quỹ tạm 75 $ 00

Đến ngày 13 décembre 1926 hồi 16 giờ tại sở Công-chính Hanoi sẽ đấu giá thầu việc làm một cái nhà gác để làm buồng học và buồng ngủ và một cái nhà không gác để làm chỗ nhà ăn cho học trò trường nữ hoatiêy ở Hanoi.

Việc làm đáng 185.504 $ 65.

Ký quỹ tạm 2.750 $ 00.

Ngày 21 décembre 1926 hồi 10 giờ. — Tại sở Binh-lương (I tendance) Haiphong đấu giá mua 700.000 lítres rượu vang đỏ (chia làm 9 lô).

Ngày 24 décembre 1926 hồi 10 giờ đấu giá mua than cho sở Hàng-hải (Service Maritime) trong năm 1927.

Ký quỹ tạm 1000 $ 00

NHÀ BA-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Trong những lúc trời nóng, thời tiết thay đổi, thường gây nên bệnh ghịp.

Mắc bệnh ghịp, thường sốt ho, nhức đầu, đau ê khớp xương.

Muốn trị bệnh ghịp, chỉ có một thứ thuốc, là :

Cachets du Docteur Rascol

0 $ 50 một ống năm cachets

NHÀ BA-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Những người xanh bủng, nước kém, nhất là con gái, những người đau mới khỏi, những người bị ngã nước mới khỏi nên dùng thuốc :

Peptonate de fer MONTÈS

Trước mỗi bữa cơm chính nấng mấy dọi.

Giá tiền 0 $ 90

THUỐC TRỊ NÓNG LẠNH VÀ RÉT

rất linh-nghiệm, rất có tiếng

Phải mua thứ hiệu con Bươm-Bướm mới là thứ thiệt.

Mỗi trong vé thuốc có gói theo giấy chỉ cách dùng, hãy y theo cách chỉ mà dùng mới thấy hay.

Thứ bột mỗi gói 0 $ 10

Thứ hoàn mỗi ve 0 $ 10

Tiệm cái :

ĐẠI-QUANG DƯỢC-PHÒNG

46 bis, Tổng-đốc Phương, Cholon

Có gởi bán cùng mấy tiệm thuốc bắc khắp cả xứ Nam.

Mấy lời cảm-ngôn đối với hội xe dạp Hadong thành lập

« Người quí tự lập » câu đó nghĩa là: người ta sống ở trên đời, trong nhất là tự mình làm nên, không phải cậy nhờ đến ai cả. Cái ý nghĩa là cốt dưỡng thân cho mình, mà cái tư cách của con người ta, cũng nên như thế, mới là nam nhi. Tuy vậy, song muốn cho vững bền không-có, thì lại phải có đoàn thể mới nên.

Đoàn thể nghĩa là liên hợp được đại đa số người đồng chí, để gây dựng nên một cái hội-xã có thế lực, có giá-trị, rồi mới có thể cạnh tranh với người khác được. Nhờ thế mà người ta có câu rằng: « độc trực bất thành lâm » cũng như câu: « một cây làm chẳng nên non, ba cây giụm lại nên hòn núi cao ».

Đoàn thể bao giờ cũng cần có nhiều người, số người càng nhiều bao nhiêu, thì cái thế lực của đoàn thể lại càng vững bền bấy nhiêu. Lương bằng tính hữu dụng ở trong một đoàn thể kén chọn mà ra. Bởi nhời mà nói, người ta nếu để bổ trường học đi tìm cách sinh koạch khác, thì phải hợp đoàn thể rồi mới có thể tranh hơi được. Nói tóm lại đoàn thể tức là một cái đại học hiệu và gia đình chung vậy.

Thế giới đại đồng, văn minh tiến bộ, to như xã-hội, nhỏ như học trường, cũng đều phải hợp đoàn thể để chống nhau nghiêm cứu việc công ích và sự học vấn v. v. như là: hội công thương, hội văn học, hội chính trị, hội thể-dục hội nhân quyền v. v. sin lan tranh mỹ, như thể đua hoa đương xuân, ta thật khó mà phân biệt được, nhưng có giá trị hay không, thì cốt xem cái chủ nghĩa và hành vi cử động thế nào.

Nhà sinh ở trong cõi trần, đầu xanh được mấy chốc, thôi già đã tới nơi, xem đến câu: « phù sinh nhược mộng, vi hoan bỉ nại » của ông Lý-thái-Bạch thì Đường khi xưa, khiến cho ta thêm nỗi tâm thần cảm động! Tuổi trẻ ở đời cũng nên giải-khuây cho sướng, đa văn tiêu khiển. Chơi khi nhàn rỗi, để luyện tinh tẩu tâm khí, dưỡng thành cái tính chất ôn hòa và sao thượng nếu có khác mạnh, mới có thể đua non với người được.

Tuổi và tiêu khiển, mà có tính chất thể dục, thì rất nhiều cách, như là: đánh quần đá bóng, cỡ ngựa săn, câu, múa gươm đấu quyền xe đạp, bơi lội, toàn là sự có ích cả, lại như: cờ bạc rượu chè, á đào ca xướng, tì tranh liêu nha phiến, vô ích chơi bời, đều là sự thuộc da hại mà có hại đến mình cả. Những sự vô ích đó, xin chúng đồng chí quyết bỏ cho và xin đừng lên gót đến vậy.

Vì đồng thể dục giải-trí, thì mỗ người một thích, kẻ chơi cách nầy, người một thứ khác, thật không đâm áp cái chí ai, nghĩa là toàn là sự có bổ ích cả.

Cái xe đạp ngày nay, thật là một vật tối người rất bé nhỏ và khinh tiện, lại lợi dụng cho đường giao thông, và hữu ích cho sự thể dục rất nhiều. Trẻ con người nhớn, đều lấy làm yêu mến và nó nức mỗi ngày một đông thêm. Ở bên Âu châu, thì xe đạp rất là phát đạt, châu không nói rõ, thì độc giả cũng đã tường hiểu rồi. Ở xứ ta ngày nay cũng nhiều người ham chuộng, song còn kém xa trong Nam-kỳ, thứ-giả cho là một sự trở ngại về đường giao-thông và thể dục tại Bắc-kỳ sau này rất nhiều.

Nguyên ở Bắc-kỳ từ xưa đến nay vẫn chỉ có một hội xe đạp Hà-thành mà thôi, xét ra hội đó chỉ để riêng cho các nhà chơi thì xe đạp vào hội chơi thôi, mà người Nam nhập hội cũng hiếm lắm. Mới đây ở Hà-thành lại xuất sản một hội xe đạp mới, đặt tên là « La Pédale Tonkinoise », Nàng cũng thuộc về người Pháp là chính, thì cái tính chất, cũng như hội đã kể trên kia, thật không lấy gì làm bổ ích cho xe đạp của Nam-việt cả.

Hội xe đạp Hadong thiết nhiều ra đời, khiến cho ai nấy đều chú mục đến, mà mong ngóng xem sự này rồi kết quả ra sao. Nhưng thời cơ thịnh suy, người có thành bại, rất kết quả nguyên-nhân, cốt ở như cái chủ-nghĩa lúc khởi đầu. Vậy có nhà nhiệt thành có ở châu hội, có chức nhiệm, cũng nên gắng sức dụng công, tìm cách mỹ mãn, lập kế hoàn toàn, hi vọng sao cho được chóng thành một cái hội có giá trị, để sánh với các hội khác, thì thật may lắm cho đường thể dục xe-dịp tại Bắc-kỳ sau này. Ta phải biết rằng: trong thế gian phàm công việc gì, muốn cho chóng tiến bộ và phát đạt, thì lúc phát khởi phải chịu khó vận-động, ở ý thành công, một mực không đổi, chẳng ngại kinh-doanh thêm-đạm, các việc cần muốn công sự, thì có lẽ nào mà không phát đạt, không vượng-thịnh được.

Hội xe đạp Hadong sở dĩ sáng khởi là muốn cho cái bọn thanh niên chuộng về thể dục, rõ nơi liên hoàn được chốn phô dực để cùng nhau nghiên cứu các sự chơi bời có ích thuộc về thể dục, như là: đi lâm sơn thủy, thưởng văn danh thắng, tìm đường giải chí chọn cách tiêu khiển hàm dưỡng tinh tình, học tập thể thao v. v. Tuy thì bởi xe đạp mới lập nên hội thôi, song ta khởi biết cách thiên dụng mới được, nghĩa là các cách thể dục, phải nhiều luyện tập chóng thành cả, duy chỉ có cái xe đạp là có thể vị hơn thôi, cho nên phải lấy xe đạp làm đầu, để dần dần sự thể thao khác. Tưởng những khi rã nhau kết đội đi đành nếu không có xe đạp để thông đạt các nơi, thì cái lạc thú, có lẽ giảm kém và không được lợi tiện vậy.

Ta nói: tưởng hội xe đạp Hadong cũng nên đặt một bộ cần lục tại hội sở, sưu cầu một ít thư báo thuộc về xe đạp và thể-dục để tiện cho các nhà có chân hội đến làm duyệt hoặc muốn mượn về nhà xem cũng tùy ý như thế chẳng những nó-lệch cho đoàn-thể mà thôi, lại được nhân đó để đồng thành tri-thức vào đạo-đức cho các bạn đồng chí nữa, thì còn gì ích bằng.

Bắc-kỳ ngày nay, các giới kết xã lập hội, một ngày một đông, những cái chủ nghĩa chân-chính thì thật ít có.

Vậy ta xin có mấy lời để kính cáo các hội - viên hội xe - đạp Hà - đông rằng. Hội xe đạp Hà đông tuy là một hội thuộc về thể-dục, song cái mục-đích là cốt để cho các bạn thanh-niên tiến nơi nghiêm cứu các sự thể dục khác, và giảng giải về đường đạo đức, thực là một cái hội ái - hữu tại lành Hà - đông vậy. Chư quân cũng nên hiệp sức đồng tình, càng nhau đề-huề để gây dựng nên một cái cơ quan thuộc về thể-dục có giá-trị sau này. Ngoại những sự tri, tức, thể, trí ra chớ có ganh đua Chư quân nên biết rằng: phàm những sự vô ích không những chỉ hại đến mình mà thôi đâu, lại còn lan đến đến xã-hội hoặc người sau nữa Cho nên các cái vô ích đó, bạn xe đạp ta, quyết lấn không dự đến, tưởng nên coi như một vật gì rất độc và hại cho mình thì phải. Vả lại trong cái thời đại thanh-niên như chúng ta đây, nhiều sự có hại, lại rất là dễ truyền-nhiễm, vậy cái chủ nghĩa ta phải giữ cho bền, cái quan-niệm ta phải cầm cho chắc. Nếu ta cứ nhiệm tình mà không tự chủ, thì e rằng đối với cái hạnh phúc của nhà-nước, rất là ngăn trở, và đối với sự tiến bộ của xe-đạp và thể-dục tại Bắc-kỳ sau này, lại rất là không hay vậy.

Người ta nếu có khiết nhiều độc lập, chẳng cần đến ai, thì có lẽ khó mà sinh ồn được, cho nên bao giờ cũng phải cần đến sự giao cảm, khác gì như núi có mạch, như cây có cành, như sông có phái, như thì có gân cốt, không thể một lúc nào rời ra. Vậy thì cái quan hệ về sự giao cảm, thật là to lớn lắm nhỉ!

Nhân sinh ở đời, không phải chỉ cần lấy ích riêng cho mình mà thôi đâu là một phần trong xã hội; một bộ trong toàn-thể; người trong một nhà; dân trong một nước, thì các việc nên độ nhất trong chức vụ mình, là mưu dụng cái phương kế thích đáng, để ứng đối với đời mà thôi. Nay muốn cho mưu kế của mình được thích đáng, thì phải cần đến sự lực quần, nghĩa là phải có đoàn thể. Đoàn thể không cứ to nhỏ, rốt xem cái mục-đích ra sao, chủ-nghĩa của đoàn thể sử động thế nào. Hội xe-đạp Hà-đông, tóc là một cái đoàn-thể bé nhỏ mới ra đời đây, lại là một cái mô phạm cho sự thể-dục xe-đạp tại Bắc-kỳ sau này mà cái mục-đích chẳng ngoại trí đức thể dục, tức là một cái cơ-quan về xe đạp giới Việt-nam vậy. Hỡi các bạn thanh-niên Hà-đông! các nhà xe đạp Việt - Nam ơi! hễ chẳng dắt tay hiệp-lực nhập hội cho đông, để gây dựng lên một cái đoàn thể có thể-lực, có giá-trị để cùng nhau nghiên cứu thêm vào việc công ích cho nhân quần hay sao! Cổ lên!!

Phy-Tchẩn-Long (Việt-tr)

Xe LUCIFER tại trường thi

Cuộc thi chạy giờ

Nhất : BỒNG

Ba : TIÊN

Cuộc thi Đình-chiến

Nhất : BỒNG

Nhì : MÉGY

Đều đi xe LUCIFER cả

Xe ấy bán tại hiệu AVIAT

MỚI TÁI BẢN

QUỐC-VĂN GIÁO KHOA THƯ

LỚP ĐỒNG-ẤU

Giá bán 0$10

Bán buôn và bán lẻ xin viết thơ cho

M. BÙI-XUÂN-THÀNH

Quản-lý nhà in Trang-Bắc tân-văn. 61-63, Phố hàng Bông. -- Hanoi

TAXÉOL ROGIER

Thuốc chuyên-môn rất mạnh để trị bệnh lậu. Trị các bệnh như Gonnorrhée. — Cystite. — Catarrhe vésical rất hiệu. — Là một thứ thuốc mới các ông nhất thuốc ở thuộc-địa đều khuyên dùng thuốc ấy.

Giá một lọ: 1$00

Bán tại nhà Báo-chí

L. BLANC

61, phố Paul-Bert, Hanoi

NHÀ BA-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BẢO-CHẾ MONTÉS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Bệnh đi rửa, xưng đi đầy, đau đầu, ăn không ngon, ngủ không yên, khó tiêu. Có thể sinh ra các bệnh độc nữa.

Muốn khỏi các bệnh ấy tại nên dùng thuốc :

Elixir Tridigestif

Một chất Pancréatine, Diastase và Pepsine.

Giá mỗi chai : 1$10

Bán tại : Nhà Ba-chuông, Hanoi

AI MUỐN LÀM GIÀU

Bỏ ra 20 quan mà may ra được

500.000 quan

Mua một cái trái-đơn của Công-ty Panama, có rất số để hoàn lại (Obligations Panama à lots) Lần nào phải nộp ngay 20 quan, còn thì 17 tháng mỗi tháng nộp 20 quan, theo như lệ định trong luật. (Như vậy mất ngày để đành mấy xu, có thể trở nên giàu có được).

Hễ nộp tiền lần đầu là được ngay cái số trái-đơn mà riêng mình được quyền sở-hữu, như là mình đã nộp hết tiền rồi vậy, và đến lúc trái-đơn trúng số về lô nào thì mình được lĩnh nguyên cả tiền lẫn lãi, mỗi trái-đơn trước sau tuỳ nào cũng trúng một lô là 500.000 trở xuống đến 1.000 quan, không có thì cũng được hoàn lại là 400 quan. Mỗi năm có hồi lên rất xổ, hơn 3 triệu lô.

Như vậy mua trái-đơn thế nào cũng lợi, không khi nào thiệt

CÓ NHỮNG LỘ SAU NÀY :

130 lô.	500.000 quan	260 lô	8.000 quan
130 lô.	250.000 —	1.820 lô	2.000 —
260 lô.	100.000 —	13.260 lô	1.000 —
260 lô.	10.000 —	1.700.900 trái đơn hoàn lại lần 400 —	

Người có trái-đơn được dự cuộc rút số mỗi cho nên sau số trái đơn nếu ra trúng trái.

Các lô được lĩnh nguyên vốn, không phải trừ phí tổn chi cả. Mỗi lần rút số sẽ nhận được một cái bằng kê số trái đơn trúng số, không phải trả tiền. Các số kê trong bằng lấy đúng với cái trái-đơn đã tại nhà ngân hàng, các chủ có trái đơn có thể đến xem được, theo như điều khoản trong bản luật riêng ngày 13 Mars 1900. Bản luật lấy là một bản luật bảo chứng, giữ gìn cho các nhà có trái đơn, không có điều gì phải ngại hay sợ cả.

Năm nào cũng có 15 Février, 15 Mai, 15 Août, 15 Novembre thì rút số.

Các ngài muốn dự các cuộc rút số ấy thì gửi ngay 20 quan đến nhà

BANQUE NOUVELLE, 8 Rue Papère, MARSEILLE, France

R. C. MARSEILLE 6576

VÌ MÙA MƯA

Sang Lào phải đi lối Đông-hà

CÔNG-TY PHẠM-VĂN-PHI

Có các đường chạy thơ ở phía bắc Trung-kỳ

LƯỢT ĐI

Đông-hà cứ thứ ba chạy lên Laobao ngủ, sáng hôm sau đi đến Savanakhet đáp chuyến tàu thủy sang Vientiane.

LƯỢT VỀ

Savanakhet cứ sáng thứ hai chạy đến Schepone ngủ, chiều hôm sau tới Đông-hà.

Mỗi chuyến chạy có một chuyến, các quý-khách nào muốn đi xin đánh giây-thép cho biết trước hai mươi bốn giờ để bản-ty Hộ-tiếp sẵn cho đỗ.

Đường đi Huế và Tân-ty đi Nghệ-hương ngày nào, cũng có xe chạy, xin lấy vé trước một ngày.

Lời đánh giây thép : PHAMVANPHI.

Phố Đông-hà, Tân-ty, Thanhhoá hay là Ninh

Số 122

BẮC-TỐNG

Dương-gia-tướng

NGUYỄN-BỬU-MỤC dịch thuật

Tây-hạ quốc-vương theo lời, tức thì sai sứ sang nước *Sâm-la*, tiến dâng các đồ kim-châu, tỏ ý kết-thân, lại mượn quân sang đánh Trung-quốc. *Sâm-la quốc-vương* là *Mạnh-đại-năng* sửng với thái-tử là *Mạnh-tân* thương-nghị.

Sâm-la quốc-vương nói :

— Vua nước *Tây hạ* mượn quân cứu-viện, ta nên sử trí thế nào ?

Mạnh-tân thái-tử nói :

— Vua nước *Tây hạ* đã tỏ ý kết thân thì ta nên sai người đem quân sang giúp.

Sâm la quốc-vương nói :

— Năm xưa ta đã sai người đem sang giáp nước *Liêu* để đánh *Tống*, sau chỉ còn được có một phần ít trở về. Ngày nay lại sang đánh *Tống*, ta chỉ sợ khó lòng mà đi-h nổi vậy.

Mạnh-tân nói :

— Trung-quốc ngày nay không được như ngày xưa, mưu thần dũng tướng phần nhiều đã tạ-thế Lần này ta đem quả sang giúp, tất sao cũng được thành-công.

Sâm la quốc-vương bèn lới, liền sai *Mạnh-tân* thái-tử lãnh đại quyền-soái đem bốn vạn quân đi giúp nước *Tây hạ*. Bấy giờ con gái trưởng *Sâm la quốc-vương* là *Bách hoa* công-chúa sức khỏe hơn người, lại tinh-thông các khoa võ nghệ.

Bách hoa công-chúa tâu với *Sâm-la quốc-vương*, xin đem quân ra trận. *Sâm la quốc-vương* thuận cho. Ngày hôm sau, *Mạnh-tân* tự nước *Sâm la* đem quân ra đóng tiền sang lối *Kỳ châu*.

Hắc thủy quốc-vương bấy-giờ tiếng theo lời nước của *Tây-hạ quốc-vương*, sai quan đại-tướng là *Bạch thánh* đem ba vạn quân cũng theo lối *Kỳ-châu* tiến binh.

Tây hạ quốc-vương nghe lời tâu mừng-rỡ mà phán rằng :

— Nếu vậy thì ta đánh lần nầy quyết có thể thành-công vậy.

Nói xong, quay lại hỏi quan hữu thừa-tướng rằng :

— Bây giờ nên sai ai đem quân ra trận ?

Thừa-tướng tâu rằng :

— Thái tử vẫn võ song toàn nên sai đem quân ra trận.

Tây-hạ quốc-vương chuẩn tấu, sai thái-tử đem bốn vạn quân đi đánh *Tống*. Thái tử vâng mệnh, đem quân thẳng đường tiến sang *Hùng-châu*. Bấy giờ nguyên soái nước *Tây hạ* là *Ân kỳ* nghe tin *Mạnh-tân* thái-tử đem quân đến tiếp-ứng, vội vàng thân hành ra đón.

Khi vào trong quân-trướng, thái-tử hỏi rằng :

Quân ta giao-chiến trong mấy trận nay tình hình tử-tế nào ?

Ân kỳ nói :

— Mấy lần giao-chiến, cũng có trận được trận thua, còn đợi thái-tử đem quân đến, rồi sau sẽ quyết một trận sống mái.

Thái-tử nói :

Nước *Sâm-la* và nước *Hắc-thủy* đều đem quân theo lối *Kỳ châu* đến hội với quân ta. Ta đợi quân hai nước ấy đến, bấy giờ sẽ cùng quân *Tống* quyết-chiến, tất thế nào cũng được đại-thắng.

Nói chưa dứt lời thì bỗng nghe báo hai nước đã đem quân đến, bọn tướng ở phía *Tây quan*. Thái-tử sai người đưa đồ rượu đến để ủy khao-thưởng quân-sĩ và bọn hai nước đem quân ra đánh trước.

Sẽ giải đem tế vật đến nói với chủ-tướng nước *Sâm-la* và nước *Hắc thủy*, để xin khao thưởng quân-sĩ. *Mạnh-tân* và *Bạch thánh* đều nhận lễ-vật, rồi sai người về nói với thái-tử nước *Tây hạ* rằng :

— Sáng mai chúng ta sẽ đem quân ra trận để phá quân *Tống*.

Lại nói chuyện *Dương-tôn-bảo* nghe in nước *Sâm-la* và nước *Hắc-thủy* đều đem quân đến giúp nước *Tây-hạ*, liền hỏi các tướng ! Bây giờ ai dám ra trận trước ?

Hà diên-hiền nói :

Tiểu-tướng xin ra trận.

Dương-tôn-bảo rõ :

Quân giặc mạnh thế lắm. Ấu là để Trương đại-gia đi với tướng-quân.

Trương-đại vâng mệnh, cùng đi với *Hà diên hiền*. *Dương-tôn-bảo* liền điểm lấy hai vạn quân giao cho *Hà-diên-hiền*. *Hà-diên-hiền* lại rẽ, bèn riêng với *Trương đại* rằng :

— Quân nước *Sâm-la*, khi thế rất hăng-hái, ta đừng kể chi mà định lại cho nổi.

Trương-đại nói :

— Sáng mai ta ra trận, nên chia quân làm ba đạo, rồi cùng giả vờ tiến đánh.

Hà diên-hiền khen phải. Ngày hôm sau, *Hà-diên-hiền* cho *Diệp-vũ* ở bên hữu, còn mình là, *Trương-đại* ở bên tả, cùng đem binh ra trận. Hai đạo quân cùng dựng cờ nổi trống, mở cửa thành tiến ra trận-địa.

Chủ-tướng nước *Sâm-la* là *Mạnh-tân* tay cầm cái thủy đồng, lưng đeo đôi đao, cưỡi ngựa ra đứng ở trước hàng quân. Sau lưng một lá cờ đen, khi-thế trông rất hùng-tráng.

Hà-diên hiền quát to lên mà mắng rằng :

— Nước *Tây-hạ* phần nghịch, chẳng bao lâu sẽ phải diệt vong, cớ sao nhà ngươi lại đem quân đến giúp ?

Mạnh-tân nổi giận mà rằng :

— Khi trước người *Tống* giết cả cả em ta là *Kim long* thái tử, ngày nay ta đem quân tới đây, chỉ sắt đánh để báo thù.

Diệp vũ nghe nói, thúc thì hầm hầm nổi giận, múa giáo thúc ngựa, xông vào đánh *Mạnh-tân* hai bên giao-chiến hơn năm mươi hợp mà chưa phân thắng bại. Bỗng nghe ở phía bên hữu, tiếng trống vang-động, *Bạch-thánh* (tướng nước *Hắc thủy*) kể đem quân hăm-hộ hăng-hái tiến ra, rõ đôi quân *Tống* ra làm hai ngả.

Diệp vũ gia sức đánh *Mạnh tân*, nhưng đánh không nổi, *Bách-hoa* công-chúa lay cầm song đao, lại xông đến đánh *Diệp-vũ* ; *Trương-đại* thấy vậy, phải múa giáo tiến ra đỡ cho-bộ *Diệp vũ*, không ngờ bị *Bách hoa* công-chúa đánh cho một ngọn tinh-trùy, trúng vào giữa ngực, *Trương-đại* chết ngay lập tức.

Quân *Tây hạ* thừa thế tiến đánh, tên bắn như mưa, quân *Tống* thua to, chết hại không biết bao nhiêu mà kể. *Hà diên-hiền* biết sức không địch nổi, quay ngựa bỏ chạy. *Mạnh-tân* thừa thế đuổi theo mãi đến tận dưới chân thành, rồi mới chịu thu quân về trại.

Có thám tử phi báo *Ân kỳ* nguyên-soái rằng :

— Quân nước *Sâm la* và nước *Hắc thủy* đã thắng quân *Tống*, giết được hai viên chủ-tướng bên *Tống* ở tại trận tiền.

Ân-kỳ mừng-rỡ, bèn với thái-tử rằng :

— Quân *Tống* thua trận, rất vào trong thành, tất sao nguyên-soái bên *Tống* là *Dương-tôn-bảo* cũng tức giận mà đem quân ra đánh. Tôi nghe tiếng *Dương-tôn-bảo* là dũng-cõi tướng-mưu, vốn tinh-thông võ-nghệ. Nếu ta cùng hắn giao-chiến, thắng bại chưa biết thế nào, chi-bằng ta dùng mưu-kế thì chỉ đánh một trận, quyết có thể thành-công được.

Thái-tử nói :

— Quả nguyên-soái nghĩ được kế chi, xin nói cho biết.

(Còn nữa)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

MUỐN BÁN RẺ !!

Vì cửa hàng sắp giọn lạ phố hàng Đường, số 45, nên muốn bán rẻ:

Tủ sắt đựng bạc.
Tủ lim bày hàng.
Và các hàng dạ, laine, v v ..
Chỉ bán từ mồng 10 đến 20 Novembre 1926 mà thôi.
Nên đến xem ngay.

NAM-THỊNH
6, Rue des Cantonnais, Hanoi.

Cải-lương Hí-viện

RẠP HÁT MỚI
42, Phố Hàng Bạc, Hanoi

Tối thứ năm 9 Décembre
Cho thuê rạp hát

Để Giáp-sư VITRY PISLER làm trò QUỈ THUẬT, *khiến-vũ và đấu kiếm*, có nhiều trò rất tài! rất lạ!
Các ông bà hội-viên Hội Cải-lương Hi-viện muốn xem cũng phải lấy vé.

Thu nửa tiền

Tối thứ hai 6 Décembre
MẢNH GƯƠNG NHÂN SỰ
(TRẬN CƯỜI)
Chồng phải kéo xe cho vợ. Có bài báo răn đời rất hay.

Tối thứ ba 7 Décembre
GHÀU VỀ HỢP PHỐ
Hát chèo cải-lương
Một chàng hiệp sĩ, một anh hàn-nho với một ả kiên-trinh, có làm chuyện rất lý thú.

Tối thứ tư 8 Décembre
MA CỜ BẠC
Bi hài kịch
Hát chèo cải-lương
Có Giáo Thu thua bạc, sợ chồng mắng, đã cách ốm, làm bệnh ma, lên đồng đã, không ngờ lại gặp phải Thầy phù-thủy đã ông Thánh đã, thành ra làm chuyện không thể nhịn cười được.

Hội-đồng Quản-trị hội Cải-lương-hi-viện có nhời bà cáo để liệt-quí hội-viên biết rằng: vốn hội bây giờ định tăng lên là 15000 $ 00 và đến 1er Janvier 1927 thì thu tiền.

Nhà máy giấy Đông-dương cần mua rửa dùng cho nhà máy Viétri.
Số nứa tiêu thụ hàng tháng từ 1.000 cho đến 1.200 tấn.
Hỏi tại nhà máy giấy Đáp-cầu.
5.969

MAO-SENG

57, Rue Jean-Dupuis (Phố Mới), Hanoi
MÁY NÓI SỐ 265

Hiệu tôi mở từ năm 1889, kể được 31 năm chuyên nghề làm các thứ gạch hoa, cống, chắn-song bằng xi-mo. Được nhiều giấy khen của Nhà-nước.
Hàng tốt, giá cũng hạ, vì thế tôi muốn mong đông khách.
Quí-khách có dùng, xin đến chiếu cố.
8212 MAO-THIEN kính cáo.

SÂN-NHIÊN-ĐÀI

Ban hát mới!!!
Ban hát mới!!!
KÍNH CÁO

Ban-hội có lời kính-trình các quí-khách và các hội-viên của ban-hội biết rằng: Ban-hội mới chiêu tập được một *Ban hát chèo mới, ngôi hai mươi người, vừa đào kép, toàn là những người xưa nay chưa ai đã diễn qua nào ở Hà-thành.*

Ban này là *Hát góp*: những người trong ban ấy là những người mà ban-hội đã lọc trong các phường hát ở các tỉnh và các thôn quê. Ban-hội chỉ mới lựa được có ngót hai mươi người mà thôi, vì sự kén chọn ban hát, nhất là hát chèo rất khó, làm thế nào cho *đủ thanh đủ sắc và thiện-nghệ*, mà nghệ chèo có phải là nghệ dễ đâu!!! Vì thế trước ban-nội đã phải cử hội-đồng khảo cứu và luyện-tập ban hát mới.

Đến tối chủ-nhật 5 Décembre 1926, tức là tối mồng 1 tháng một ta, ban hát mới bắt đầu diễn tại Hà-thành ở bản rạp, ngõ hàng Mế Máy số 18, để hiến các quí-khach và các hội-viên.

Giá chỗ ngồi không tăng, vẫn thu *hạ giá như trước*. Chủ-ý bản-hội cốt mời các ngài đến xem đông, để biết công cho bản-hội thì bản-hội lấy làm hân-hạnh lắm lắm.

Tối nào hát tích gì thì sẽ đăng báo và yết thị tại bản rạp. *Vé cũng bán tại bản-rạp từ tối trước, vì là thu lấy hạ giá, nên lấy vé trước để bản-hội sửa soạn chỗ ngồi tử tế.*

SÂN-NHIÊN-ĐÀI

Kính cáo

Vốn bản-hội 8800 $00 định tăng lên 12000 $00, Gọi thêm 125 cổ-phần, mỗi cổ-phần 25 $ 00, đóng làm ba kỳ. Ngài nào mua cổ-phần xin hỏi tại rạp hát.

Tạm thu hạ giá

TRÊN GÁC
Ghế lô (Loge): 0 p. 40 — Hạng nhất: 0 p. 20
Hạng nhì: 0 p. 15 — hạng ba: 0 p. 10
DƯỚI NHÀ
Hạng nhất 0 $ 20, hạng nhì 0 $ 15, hạng ba 0 $ 10

Tối thứ hai 6 Décembre 1926
TỬ-THỨC NHẬP THIÊN-THAI
Có cảnh cửa động coi rất rực rỡ. Cảnh cuối cùng có các tiên hội yến.

Tối thứ ba 7 Décembre 1926
PHAN-TRẦN
Tích hát này rất hay, diễn lần nào cũng được các qui-khách đến xem đông lắm.

PHÒNG THĂM BỆNH VÀ CHỮA RĂNG CỦA ÔNG ĐỐC-TƠ COLLOMB
32 Phố Đồng khánh, Hanoi
Nhổ răng, không chút đau đớn — Thay răng chữa răng — Thăm bệnh.
Có phòng khám bệnh cho người An nam, mở cả ngày.
Tính giá riêng 3065

Một cái thảm trạng chị em nên ghé mắt.

— Cách hai ngày nay tại làng Bưởi ngoài cửa Nam-giao người ta mới tìm thấy tại trong một cái lăng kia có hai cái xác của một người đàn bà và đứa trẻ con, trông thấy ai chẳng dột mình cho là một điều đáng kinh đáng sợ, lại đáng thương xiết bao. Hai cái tử thi ấy một cái của người đàn bà chẳng biết chết tự khi nào mà chó nó ăn cái thây đã hết nửa phần, chỉ còn từ ngực sắp lên, còn đứa trẻ con thì chó cũng ăn chỉ còn một cái đầu. Xét xem người đàn bà ấy thì cũng chẳng phải là người bần tiện và có áo quần tử tế, song sở dĩ mà chết như thế là tưởng do bởi chửa hoang mà đi đẻ giấu, không cho ai hay, hoặc giả vì lẽ gì nữa thì không rõ, song phần nhiều thì ai cũng ngờ rằng bị hoang thai bởi đi dấm dúm mà lại mình.

Sau khi làng xóm đã trông thấy cái thảm trạng ấy thì liền đi báo sở cảnh sát đến khám nghiệm rồi cho chôn, còn như kẻ thủ phạm nhem cùng tội thuộc thì chưa ai biết đến tin ấy, chẳng hay con cái nhà ai mà khốn nạn như thế!

Nặn mụn mà chết. — Trong các bịnh tật không có bịnh tật nào nhẹ cho bằng mụt mụn, lại cũng chẳng có bịnh tật gì nguy hiểm cho bằng chứng ấy.

Một mụn nọc ở mặt là một chứng tầm thường lắm, hết thảy người đều có chứng ấy, cho nên mọc mụn ở mặt có ai lo sợ bao giờ. Tuy vậy mà mụn rất hay giết người mới thật một điều lạ vậy.

Tại làng Giạ-lê huyện Hương-thủy có một người vợ của chú thợ hồ kia, người còn trẻ tuổi lại thường hay có mụn mọc ở mặt, người đàn bà ấy mới rồi vì nặn mụt mụn ở bên khóe miệng mà đến nỗi phải chết, thực là một điều đáng ghê thay. Nghe rằng người đàn bà ấy thường ngày cũng hay nặn mụt mụn ở mặt, song không hề gì, đến nay vì một mụt mụn mọc ở mặt ngứa xót quá thể chịu không nổi phải nặn, nặn rồi thì mụt ấy sưng to, càng ngày càng to quá đến nỗi phải chết. Thương hại thay! Ấy là một sự rất tầm thường, một chứng bịnh rất là mọn mỏi, song nếu bất cẩn thì phải chết.

Sự ấy bà con ta tưởng rất nên lưu tâm, kẻo mà chuyện gì hay xem thường xem khinh lại làm khi phải mắc.

QUANG-PINH

Một chiếc thuyền chìm, ba người thiệt mạng. — Một toán điền-phu, người tứ-chiếng, rủ nhau lên xứ Đông-trác thuộc phủ Quảng-trạch, để gặt lúa thuê; gặt xong tạm thuyền trở về; trong thuyền vừa hành-khách, vừa điền-phu cộng cả 32 người và có nhiều lúa nên thuyền nặng quá. Khi đi ngang qua phần sông La-hà vào độ nửa đêm ngày hai mươi sáu tháng mười ta, thuyền ghé vào bến cho bốn người hành-khách lên, trong lúc lên xuống hoặc có lộn-xộn thế nào không rõ — có lẽ vì thuyền chở nặng quá — nên thuyền bị đắm; bao nhiêu người đều lên được cả, chỉ có tội Cư người làng Đặng-đà huyện Bố-trạch, thị-Chẩu người làng La-hà, phủ Quảng-trạch thiệt mạng; và một người thiếu-phụ tên là thị Thai cũng bị đắm, khi vớt lên, vẫn còn hoi-hóp nhưng trong lúc nguy-cấp đã mấy ai tìm được phương gì cứu-chữa, rốn cho lắt, nàng cũng đành phải theo bạn cùng-thuyền cùng-hội mà xa chơi nơi cửu-suối.

«Sông sâu chớ lội, đò dầy chớ qua» là một câu ngạn-ngữ mà bà con ta vẫn thường nói đến, thế mà không lấy đấy làm gương, thì nào cho tránh khỏi tai-nạn. May sao thuyền gần bến mới lên được bảy nhiêu người, chứ như ở giữa lòng sông, thì thân-người có khác gì cành bèo bình-bồng trên mặt nước!!

Nạn xe lửa. — Một chiếc xe lửa tải hàng, đi từ Ân-sơn về đến Mỹ-lộc, khi đến *gare*, người *coolic* Lê-Dự người ở Quảng-trị, cũng làm sở hỏa-xa đó dìu một người con gái độ 17 tuổi ốm bịnh, bước xuống xe, vô ý bị xe nghiền ống chân, đau quá thá con ra; người con bỏ xuống bị thót xe sau thác tới phải chết ngay. Còn Lê-Dự trong lúc đưa về nhà-thương, đi được nửa đường cũng chết luôn.

Thế là con đường hỏa-xa mới từ Đông-hà đến Thuận-lý này đã làm thiệt-hại mất hai mạng người rồi vậy.

Chết đường. — Ngày hai mươi sáu tháng mười ta, một chiếc đò trạm, chủ đò là Nguyễn-Diệm, chở khách từ Lệ-thủy về Đồng-hới, khi đi ngang qua bến nhà thương Mỹ-lộc, đang lúc nửa đêm, bỗng nghe tiếng người gọi đò, ghé đò vào thấy một người đàn bà nhẹ một người đàn ông trạc độ 50 tuổi, mình mẩy ốm o; khi người đàn bà nhẹ chàng ta xuống thuyền giả hai bạc tiền đò, bảo đưa về nhà thương Đồng-hới để uống thuốc còn người đàn bà trở lên đi mất. Chủ đò cũng cho là khách qua đường, cứ thế chèo đi, đến sáng chủ đò vào đánh thức hành khasch dậy để lấy tiền đò, mới biết chàng ta đã chết từ bao giờ rồi, Tổng tích ở đâu, quê quán ở đâu, không ai rõ cả; vậy người đàn bà ấy là ai, có phải vợ con thân thích gì chàng không? mau mau đến trình phủ sở tại Quảng-ninh mà nhận.

記 YU-KÝ 裕

39, phố hàng Ngang, Hanoi

Có bán đủ các thứ đồ vàng bạc, châu-báu, đồng-hồ, nhẫn-kính, đồ xứ, vân vân.

Công việc làm rất khéo, giá bán tính rất hạ.

Giấy nói số 619

Dépuratif Ribal

Thuốc tẩy huyết và tiêu độc

Thuốc này rất hiệu, rất có tiếng, nên thành ra một thứ thuốc rất quý. Dùng trị bệnh ngoài da rất hiệu.

Giá tiền: **1 $ 30**

Pommade Ribal

Làm cho đỡ đau, trừ trùng-độc, làm cho lên da, dùng để trị các bệnh lở, và các bệnh ngoài da. Thuốc ấy dùng phụ vào với thuốc Dépuratif Ribal.

Giá tiền: **0 $ 80**

BÁN TẠI HIỆU BÀO-CHẾ
L. BLANC
31, phố Paul-Bert, Hanoi
3068

Mới đến! Mới đến!!

Giường Hồng kông bằng đồng mạ vàng rất vuông kiểu mới, rất nhã và các kiểu giường bằng sắt giá bán phải chăng.

GƯƠNG SOI các kiểu các kiểu KHUNG giường tây rất nhã và bền.

Hiệu TRỊNH-XUAN-NGHĨA 7 Rue du Chanvre Hanoi Tél. n° 250.

Nhà Bán-đồ «TÂM-TÂM» Hà-nội, ở phố hàng Trống. Chủ-nhật, thứ năm nào cũng có bán từ 8 giờ sáng.

Xinh thay một cảnh con con

Trong cả một bầu giới gồm có biết bao nhiêu phong-cảnh hữu tình, non nước non cây có mà suốt trên trái đất có biết bao nhiêu hạng người lao-động, nào sự nông công thương, nào người làm cảnh đẹp nước non cây cỏ thì ở điểm cho bằng ở nơi Các hạng thứ dân thì làm cho chuyện xoay trái đất cũng bụi người tiền như thị, thì mấy chốc bao hàm đủ cả vào trong làm con mắt của la Thế mà cũng có kẻ thu bon vào trong một cảnh con con đủ cả nước non cây cỏ, đủ cả sĩ, nông công thương, nên là con ai là người muốn xem cái cảnh kỳ-dị ấy thì xin lại hiệu chế KIM-TIAI số nhà 3, hàng Ngang, Hanoi thì sẽ đủ, như lòng sở nguyện.

CẢNH-TRUNG-TIÊN.

NHÀ BÀ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Muốn chữa khỏi các bệnh về đường tiểu-tiện thì nên dùng thuốc:

ABLENNOL

là thứ thuốc chữa bệnh lậu rất thần hiệu.
Chế toàn bằng chất: Santalol chất: Salol và chất: Urotormine
Giá 1 $ 30 một hộp

VỆ-SINH-BÁO

Direction: 59 Rue Paul-Bert — Hanoi — Téléphone N° 96

Tòa báo VỆ-SINH đến nay đã nhận được *ngót một vạn bức thư xin gửi cho báo* biếu không. Vậy chi nay mai là *hết số báo biếu không* và Báo-quán không nhận giấy xin nữa. Vậy ngài nào còn chưa gửi tên đến thì nên kíp gửi, kẻo muộn.

Nay làm sổ mới, vậy ngài nào *xưa nay vẫn nhận được báo, cũng cứ viết thư về cho* thì mới có tên, và sau mới còn có báo biếu gửi đến.

Cho tiện việc vào sổ, xin các ngài *viết thư thật vắn-tắt*, và cốt nhất là *biên tên và chỗ ở cho rõ.*

Ở góc bức thư, xin *đề to tên tỉnh* các ngài ở vào nữa, để khi đến nơi xếp ngay thư tỉnh nào vào tỉnh ấy cho tiện.

VỆ-SINH-BÁO
3552

Các Ngài nên ra mau Hội-chợ, thẳng vào gian (Stand F) xem thứ xe 6 mã-lực hiệu:

RENAULT

Đóng kiểu xe hòm, cửa kính chung quanh (conduite intérieure)

Nom cực đẹp, đóng lối 4 chỗ ngồi, chắc-chắn và dùng được lâu bền. Ngồi trong xe, nắng, mưa, gió, bụi, không thể lọt được.

Xe ấy chạy một giờ tới 75 km mà không tốn mấy nước *xăng*.

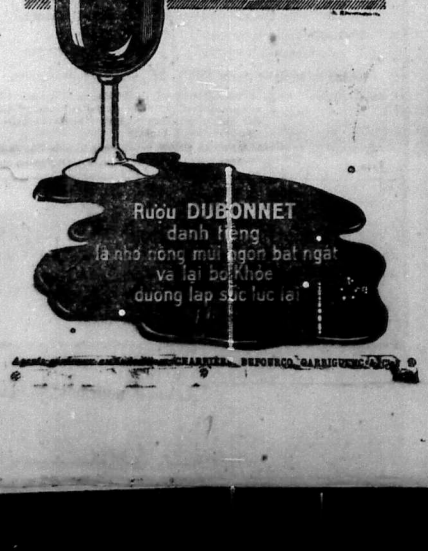
Chạy một trăm ki-lô-mét (100 km) chỉ tốn có 7 *lít* nước *xăng* và nửa *lít* dầu thôi.

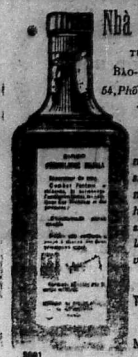
Thử xe 6 mã-lực hiệu RENAULT, là thử xe nhẹ-nhàng và tốt nhất thế-giới. Các ngài muốn mua, thuê, chữa xe, mua nước *xăng*, các thứ dầu mỡ, và các đồ phụ-tùng trong xe, thì chỉ nên lại ngay hiệu *Đông-Pháp Tự-động-xa Vận-tải Công-ty* tức là *Société de Transports Automobiles Indochinois*, ở số 37 phố *Henri Rivière*, và số 25 *Boulevard Carreau*, Hanoi.

Hiệu ấy mở đã lâu năm, đã có danh tiếng chuyên-môn chữa chạy và chế-tạo các đồ phụ-thuộc xe, rất nhanh và cẩn-thận.

Bán hàng thật-thà, giá-cả phải-chăng. Xin các ngài chiếu-cố.

Kính cáo

Nhà Ba-chuông

TỨC LÀ HIỆU
BÀO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

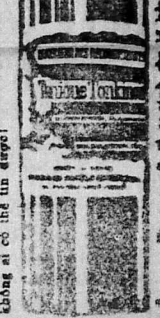
Thay huyết xấu. Trị bệnh mất máu, khí huyết suy yếu, thần thể mỏi mệt gầy còm, hay vì kém huyết sinh ra rao phồi, làm cho hay ho vật.

ẤY LÀ:
THUỐC NƯỚC BỔ HUYẾT
MÁU BÒ 1 $ 40
3061

Agents d'Annonces en Europe:
L. MAYENCE & Cie
9, Rue Treschel, PARIS
19, 21, 23 Ludgate Hill, LONDRES

Rượu bổ-đào:

TONIQUE TONKINOIS
Có tờ chứng-chỉ ban khen của HOÀNG-THƯỢNG

Các thứ rượu khó cũng ngày càng thấy nhiều mãi ra, nhưng xét ra thì chỉ có thứ «Tonique Tonkinois» là có giá-trị hơn cả vì rượu ấy bao giờ làm cũng rất là cẩn-thận, đã từng được sắc chỉ của quốc-vương Đại-nam và Ai-lao ban khen.

Vậy như thế, thì các ngài cũng chỉ nên dùng thứ rượu ấy và nên nhớ kỹ lấy cái dấu hiệu của thứ rượu ấy.

Rượu này đã kê-cứu theo thủy-thổ và tính-chất người phương Đông mà chế ra, cho nên người bản-xứ già, trẻ, đều dùng được cả! Xưa nay chưa có ai đã dùng mà chê được! Giá bán rất rẻ: 2 $ 25 một chai lớn; từ sáu chai giờ lên sẽ trừ hoa hồng, tùy theo nhiều ít.

Bản-hiệu không cần phải vẽ những hình ki-dị làm lạ mắt thiên-hạ và trò-chơi cho trẻ-con, lại kể những truyện khó tin, người có kiến-thức chẳng ai tin được. Đã vậy giá bán lại đắt quá, mà vị-tất có được công-hiệu cho tính-chất người bản-xứ.

Bào-chế MONTÈS
54, Phố Tràng-tiền,
HANOI

Xin xem kỹ các cáo-bạch về thuốc ở trang thứ tư.

MỘT HỘP
THIỆT
THUỐC HƯỜN
VALDA
dùng trúng lý, ngậm phải lúc
thì đủ ngăn ngừa
Khỏi đau đớc giọng, Khỏi đau phổi và đủ trừ các bịnh
NHỨNG LÀ
Sổ mũi, nghẹt mũi, phong hàng, ngoại cảm, hoặc đàm nhiệt nổi xâm, vân, vân.
MÀ NHỨT LÀ PHẢI
ĐỔI CHO ĐƯỢC
THIỆT THUỐC HƯỜN
- VALDA -
bán đựng trong hộp mà thôi, trên nắp hộp nhớ phải có chữ hiệu
- VALDA -
mới thiệt phải

CÁC BÀ CÁC CÔ!
Có nhuộm vải bằng lựa nào
THÌ NHỚ KHÔNG CÓ MÓN-VỊ NÀO
tới hay bằng thuốc hiệu
"LA MAURESQUE"
Cụ bán ở Hanoi
Tại tiệm thuốc ông LAFON và LACAZE
và cùng các nhà bán thuốc-tỵ
Hướng có thuốc thơ biết, gởi thơ cho bà
Vve C. FERCOQ, à ASNIÈRES (Seine) France
hoặc gởi không

CHÈ 寧泰

Quý-khách muốn xơi thứ chè quanh năm thơm ngon, xin lưu-tâm chiếu-cố xơi chè chính-hiệu NINH-THAI thời quý-khách sẽ được mãn-ý.

NINH-THÁI
10, Rue des Cantonnais, Hanoi
113, Phố Khách, Haiphong
78, Phố hàng Trống, Nam-định

Rắc thuốc bột
SUDOL
thì tức khắc tuyệt nọc
RÔM-SÀY
Lúc đang ngứa ngáy khó chịu được rắc thuốc Sudol thì thấy dễ chịu lạ thường, mà sau rôm-sảy không mọc lên được nữa.
Thuốc này quý vô cùng, mà giá lại rẻ.
Một hộp lớn : 0$50
Bán tại hiệu Bào-chế
CHASSAGNE
Số nhà 59, phố Tràng-tiền
HANOI 3063

Cả các khí-quản nữa...
Dù ở ngoài phòng-bị thế nào mặc lòng, nếu cơ-thể ở trong không có gì bảo-bộ, thì trùng-độc nó cũng vào được khí-quản của ta. Muốn cho chắc chắn, chỉ có một cách, là dùng một thứ thuốc trong, trực tiếp khu khiển đến khí-quản, thuốc ấy là:
GOUDRON GUYOT
Chế bằng thông-hắc Na-uy nguyên-chất cất hơi. Thuốc ấy trừ bịnh, phòng bệnh rất hiệu. Các bịnh đau cuống phổi, đau buồng phổi dù mới dù cũ, dùng thuốc ấy đều trị tức khắc. Có thứ thuốc nước, có thứ thuốc viên, và có thứ thuốc kẹo.
Đòi lấy thực hiệu GOUDRON GUYOT (nước viên, hay kẹo). Thực nào cũng có giấy bảo-kiểm người: Tem xanh, đỏ, và độc quyền của hiệu Malson FRÈRE, 19, Rue Jacob, PARIS (6e).
Coi lấy các thứ bắt-chước làm thường tự Lọ này.
Hiệu bào chế nào cũng có bán

COLLYRE JAUNE
SELON LA FORMULE DU
DOCTEUR CASAUX
DIRECTEUR DE L'INSTITUT OPHTALMOLOGIQUE
PROFESSEUR A L'ÉCOLE DE MÉDECINE DE L'INDOCHINE
THUỐC CHỮA MẮT CỦA QUAN Y-KHOA BÁC-SĨ CASAUX
Giám-đốc nhà thương chữa mắt hàng Gà, Hanoi, đã kinh-nghiệm mà chế ra để chữa cho người Annam.
Kiến-hiệu lạ thường — Không sót
Đỡ lâu không hỏng — Rẻ tiền
Giá một lọ có ống nhỏ rọt . . . . . 0$90
ĐỘC QUYỀN BÁN TẠI:
PHARMACIE CHASSAGNE
59, RUE PAUL-BERT, HANOI

ĐƯỢU CỦA ÔNG CỐ DANH TIẾNG LAROCHE CHẾ RA HIỆU LÀ
QUINA-LAROCHE
THUỐC BỔ TẠNG PHỦ VÀ TRỊ BỊNH RẤT CHẾ RA BỞI CÂY THUỐC QUINQUINA

Thuốc này hay lắm đã nổi tiếng thiên hạ đều dùng rồi, không có thuốc nào hay bằng. Thuốc QUINA LAROCHE là thuốc hay hơn hết cho bổ sức lại, bổ tạng phủ, trị bịnh rét lâm cho ăn uống, thuốc đã lấy làm hay và thử qua ai không khen quên đứng.
Ai ai đang có ốm đau, nhưng là người bịnh mạn cũng đến bổ hay là con nít. Thuốc đã trị bịnh sau này: bịnh hư huyết yếu đuối, huyết suy, bổ sức lại các bịnh lâm cho con người yếu đuối, bị trái ban, bí-mật mạo lực người, rét ban của trẻ lăng, trẻ trở trong tì vị nóc bình đã đều đàn-chắc tay thuốc QUINA LAROCHE đứng.
Con nít huyết suy và con gái lớn đang lớn nhưng đến bổ kỳ khi lớn sanh sản, cũng như mấy bịnh kể trước đây đều nên uống thuốc QUINA LAROCHE.
Những người nào ở xứ hay có thấp rét cũng chẳng nên quên dùng thuốc đó.
Các bịnh kể trên đây thuốc đó trị lấy làm mau và chắc. Chẳng những sẽ trừ bịnh mà thôi con tới ngày sau trong mình mạnh khỏe, lại thêm sức lực, ăn uống ngon có chừng và chẳng tốn tiền thuốc đa rằng: Nước ngọt thanh nên thêm chế ra (Liqueur de Jouvence) tốt tục ngữ câu người: Tân cho những thứ thuốc trị bịnh hay hơn hết thảy không thuốc nào bằng.
Từ khi chúng ta ra bán thuốc QUINA LAROCHE thì chúng ta có đăng cả vạn giấy chứng về thơ cảm ơn của mấy người bịnh và có vạn giấy của các quan trong ba nước nâng lòng tin.
Bắt tại thuốc nước QUINA LAROCHE là một thứ thuốc làm lợi cho người hơn hết thảy

CÁCH DÙNG
Nước QUINA LAROCHE nhất uống từ một tới hai ly cà-phê thời chưa trọn một ngày trong hai bữa ăn. Con muốn trị hoàn rồi thì mỗi một khắc đồng hồ uống một ly, uống 8 ly nước ra rồi 3 giờ rưỡi, thì ly thứ nhất uống trước cơ giờ.
Thuốc QUINA LAROCHE thuốc-tỵ uống không phải nước mà khi trời nắng nực thì pha nước vô mà uống cho đã khát.

COMAR VÀ CÔNG-TY
Ông chủ bán thuốc bạng nhứt tại Paris

Trong các thứ rượu Cassis
thì
RƯỢU CASSIS FOURNIER
DEMARS
là
NGON NHỨT

Bán tại: L'Union Commerciale Indochinoise et Africaine Haiphong, Hanoi, Nam-định, Bến-thủy, Thái-bình, Yunnanfou, Tourane, Huế, Qui-nhơn, Nha-trang, Đông-hới, Thu-xá, Saigon, Pnom Penh.
3007

Thế nào là bệnh trĩ?

Bệnh chỉ là mọc mụn trong đại chàng mà sinh ra, nên đã mắc bệnh thì đại tiện đau sót mệt nhọc, sau khi đại-tiện lại thấy ra huyết, thường gọi là lòi rom. Ngài nào có bệnh này nên kíp chữa, để lâu có thể ăn thủng đại chàng.
Vậy xin Liệt quí lưu tâm giới thiệu cho vạn tộ.

TRƯƠNG QUẾ-LÂM
Thầy thuốc Y-sinh
26, Phố hàng Đường, Hanoi

THUỐC LẬU (SANTAL MONAL)

Tại làm sao người mắc bệnh khi hư, thường hay biếng chữa?

Bệnh khí-hư sinh ra những nỗi khó khăn thế nào tưởng không ai nên không biết: sưng bàng-quang, sưng nhiếp-hộ-tuyến, sưng dịch-hoàn, sưng niệu-quản. Mà đàn bà thì bệnh khí-hư sinh ra các bệnh tại phúc-bộ cũng bệnh tuyệt sản. Nhưng người ta sở dĩ biếng chữa bệnh ấy là vì thuốc chữa không phải ai cũng có thể dùng được. Cách thụt nhiều khi cũng chẳng công-hiệu gì. Rửa ráy cũng khó làm cho được có ích. Tiêm thuốc thì ngay hiểm, nhiều khi thuốc dùng vào người đau lại không chịu được, thành ra uốn ẹo, đau thận, đi rửa. Vì vậy nhiều người có bệnh không muốn chữa nữa. Nhưng ai đã biết vị thuốc *Santal Monal* là vị thuốc qui-báu mà uống vào để chịu ấy, thì có bệnh tất chữa ngay. Thuốc ấy uống vào làm cho dễ tiêu hóa, mà không sinh ra những nỗi khó khăn cùng là không làm sưng niệu-thủy toàn bộ. Thuốc ấy rửa sạch niệu-quản, làm cho thêm số niệu-thủy. Vì vậy mới mắc phải bệnh khí-hư, chớ nên quên dùng thuốc *Santal Monal*, vì dùng thuốc ấy thì bệnh chóng khỏi mà tránh được những nỗi khó khăn.

Ở các hàng bào-chế lớn đều có bán cả.
3045

Dù các ngài đau độc dày dẻo thế nào mặc lòng, hễ dùng:
Thuốc bột Saint André
thì sẽ thấy kiến hiệu tức thì.
Các sự đau đớn đã liều tán đi các ngài lại được khỏe mạnh như thường.
Thuốc bột Saint André
lại chữa các bệnh như là:
Đau tỳ vị, bịnh đầy, bịnh ợ chua, vân vân...
GIÁ BÁN: 0$85 một lọ
Hỏi tại hiệu Bào-chế
CHASSAGNE
9, Rue Paul Bert, Hanoi
3049

NẾU ngài tiếp được hàng-hóa ở Pháp gởi sang, nên giao cho M. A. RUDELOT, Transiteire, 3, phố Francis Garnier ở Haiphong nhận hộ để giữ gìn khỏi hư-hỏng và mất.
3050

GRANDS MAGASINS REUNIS
PHỐ PAUL-BERT — HANOI

MÁY NÓI « ODÉON »
Hôm gỗ sơn, cái bàn dùng được hai việc, dùng đĩa chạy saphir hay đĩa chạy ghim cũng được cả. Máy tốt mà êm.
35$** và **25$
cái phiên đĩa hai mặt.

Hiệu bào-chế J. BLANC
L. BLANC kế-nghiệp
Lập từ năm 1886, ta thường gọi là hiệu thuốc Lập-lăng ở phố Tràng-tiền (Rue Paul Bert) số 31, Hanoi-Tonkin
Giây nói số 59

MUỐN BIẾT NÊN ĐẾN ĐÓ MÀ HỎI:

CHU KOLA COCA. — Rượu bổ để cho những người ốm và dân bà ở cữ . . . . . Một litre: 2$40
Trước khi ăn cơm nắng một cốc con.
ELIXIR HISTOGÉNIQUE. — Thuốc nước. Một chai: 1,25
GRANULÉ HISTOGÉNIQUE. — Thuốc hạt. Một chai: 1,25
Đều là thuốc trị bịnh lao, bịnh ghịp và các bịnh đau phổi rất hay, người lớn tre con đều dùng được cả.
SIROP D'HÉMOGLOBINE SOLUBLE. — Thuốc trị bịnh hao mòn xanh xao rất là thần hiệu. Mỗi lần trước khi ăn cơm uống 3 hay 4 muỗm. . . . . Một chai: 1,25
BOUTTES NOTAL, Circulation du Sang. — Thuốc làm cho mạch máu chạy đều. . . . . Một chai: 0,80

Ai ở xa có cần hỏi gì cứ viết thơ về, bản-hiệu xin trả lời ngay
Tiền gởi hàng phần người mua phải chịu
3003

BANQUE DE L'INDOCHINE
ĐÔNG-PHÁP HỐI LÝ NGÂN HÀNG
東法滙理銀行
SÁNG LẬP RA TỪ NĂM 1875

Có những chi-dụ sau này chuẩn cho được hưởng-thụ đặc biệt quyền lợi: 21 Janvier 1875, 20 Février 1888, 19 Mai 1900, 4 Janvier 1920, 12 Janvier 1921, 12 Janvier 1922, 17 Janvier 1923, 10 Janvier 1924, 16 Janvier 1925, 16 Juillet 1925 và 11 Décembre 1925.

TƯ BẢN DỰ ĐỊNH: Francs 72.000.000
TƯ BẢN NỘP RỒI: » 68.400.000
TỔNG CỘNG KHOẢN DỰ-BỊ NGÂN NGÀY 30 JUIN 1294: » 81.099.020

Chánh quán tại: Paris (VIIIe), 96, Boulevard Haussmann
Chánh trị-sự: M. A. DE MONPLANET, Hộ-bộ tổng thanh-tra hàm, Chánh chủ ngân hàng Crédit Commercial et Industriel, Chánh chủ công-ty mỏ Than Hongay (Société française des Charbonnages du Tonkin).
Phó trị-sự: M. STANISLAS SIMON, trị-sự công-ty Điện-Việt Thiết-lộ.
Tổng chủ nhiệm: M. THION DE LA CHAUME, nguyên Hộ-bộ thanh tra.

CHO THUÊ TỦ BẠC

Tại chi quán Hanoi và Haiphong có cho các nhà gởi tiền thuê tủ bạc. Cách thức về việc thuê tủ bạc này tổ chức y hệt những nhà Băng lo bên Đại-pháp.
Muốn hỏi giá cả, và xem xét buồng để các tủ bạc thì hỏi tại nhà băng về phòng (Service des titres).
Biện viết tài để gửi điện-tín: INDOCHINE.
3048

Imprimerie du Trung-Bắc-Tân-Văn — Le Gérant: NGUYỄN-VĂN-LUẬN

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)